

I Akty prijaté podľa Zmluvy o ES/Zmluvy o Euratome, ktorých uverejnenie je povinné

NARIADENIA

- ★ **Nariadenie Rady (ES) č. 1207/2008 z 28. novembra 2008, ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 639/2004 o riadení rybárskych flotíl zaregistrovaných v najvzdialenejších regiónoch Spoločenstva** 1
- Nariadenie Komisie (ES) č. 1208/2008 zo 4. decembra 2008, ktorým sa ustanovujú paušálne dovozné hodnoty na určovanie vstupných cien niektorých druhov ovocia a zeleniny 3
- Nariadenie Komisie (ES) č. 1209/2008 zo 4. decembra 2008, ktorým sa menia a dopĺňajú reprezentačné ceny a výška dodatočných dovozných ciel na niektoré produkty v sektore cukru stanovené nariadením (ES) č. 945/2008 na hospodársky rok 2008/2009 5

SMERNICE

- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/103/ES z 19. novembra 2008, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2006/66/ES o batériách a akumulátoroch a použitých batériách a akumulátoroch, pokiaľ ide o uvádzanie batérií a akumulátorov na trh ⁽¹⁾** 7
- ★ **Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/104/ES z 19. novembra 2008 o dočasnej agentúrnej práci** 9

II Akty prijaté podľa Zmluvy o ES/Zmluvy o Euratome, ktorých uverejnenie nie je povinné

ROZHODNUTIA

Rada

2008/903/ES:

- ★ Rozhodnutie Rady z 27. novembra 2008 o úplnom uplatňovaní ustanovení schengenského *acquis* vo Švajčiarskej konfederácii 15

2008/904/ES:

- ★ Rozhodnutie Rady z 27. novembra 2008, ktorým sa vymenúva jeden holandský člen a dvaja holandskí náhradníci Výboru regiónov 18

2008/905/ES:

- ★ Rozhodnutie Rady z 27. novembra 2008, ktorým sa mení a dopĺňa príloha 13 k Spoločným konzulárnym pokynom na vyplňanie vízových nálepiek 19

2008/906/ES:

- ★ Rozhodnutie Rady z 27. novembra 2008, ktorým sa vymenúvajú dvaja dánski členovia a dvaja náhradníci Výboru regiónov 21

Komisia

2008/907/ES:

- ★ Rozhodnutie Komisie z 3. novembra 2008 stanovujúce zdravotné záruky pre prepravu nepár-nokopytníkov z jednej tretej krajiny do druhej v súlade s článkom 9 ods. 1 písm. c) smernice Rady 91/496/EHS [oznámené pod číslom K(2008) 6296] ⁽¹⁾ 22

2008/908/ES:

- ★ Rozhodnutie Komisie z 28. novembra 2008, ktorým sa určitým členským štátom povoľuje prehodnotiť svoje ročné programy monitorovania BSE [oznámené pod číslom K(2008) 7288] 24

III Akty prijaté podľa Zmluvy o EÚ

AKTY PRIJATÉ PODĽA HLAVY VI ZMLUVY O EÚ

- ★ Rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájom-ného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukládajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii 27

Korigendá

- ★ Korigendum k smernici Rady 93/92/EHS z 29. októbra 1993 o montáži zariadenia na osvetlenie a svetelnú signalizáciu na dvoj- a trojkolesových motorových vozidlách (Ú. v. EÚ L 311, 14.12.1993; Mimoriadne vydanie Úradného vestníka Európskej únie, kapitola 07/zv. 02, s. 119) 47

Poznámka pre čitateľa (pozri vnútornú stranu zadnej obálky)

⁽¹⁾ Text s významom pre EHP

I

(Akty prijaté podľa Zmluvy o ES/Zmluvy o Euratome, ktorých uverejnenie je povinné)

NARIADENIA

NARIADENIE RADY (ES) č. 1207/2008

z 28. novembra 2008,

ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie (ES) č. 639/2004 o riadení rybárskych flotíl zaregistrovaných v najvzdialenejších regiónoch Spoločenstva

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

v rámci lehoty stanovenej na 31. decembra 2008 úplne splniť politickú dohodu, ku ktorej sa dospelo na zasadnutí Rady 19. júna 2006.

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 37 a článok 299 odsek 2,

so zreteľom na návrh Komisie,

(4) Z tohto dôvodu je vhodné predĺžiť lehotu platnosti výnimky stanovenej v článku 2 ods. 5 nariadenia (ES) č. 639/2004 o ďalší rok.

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽¹⁾,

(5) Nariadenie (ES) č. 639/2004 by sa malo zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť,

keďže:

(1) Nariadenie Rady (ES) č. 639/2004 z 30. marca 2004 o riadení rybárskych flotíl zaregistrovaných v najvzdialenejších regiónoch Spoločenstva ⁽²⁾ povoľuje výnimky z článku 13 nariadenia Rady (ES) č. 2371/2002 z 20. decembra 2002 o ochrane a trvalo udržateľnom využívaní zdrojov rybného hospodárstva v rámci spoločnej politiky v oblasti rybolovu ⁽³⁾. Tento článok ustanovuje všeobecný systém riadenia prírastkov kapacity flotily, ako aj úbytkov kapacity flotily.

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Nariadenie (ES) č. 639/2004 sa mení a dopĺňa takto:

(2) Článok 2 ods. 5 nariadenia (ES) č. 639/2004 stanovuje lehotu platnosti výnimky zo systému prírastkov/úbytkov kapacity pre plavidlá obnovené na základe finančnej pomoci z verejných zdrojov. Táto lehota sa pôvodne stanovila na 31. decembra 2007 a po politickej dohode, ku ktorej sa dospelo na zasadnutí Rady s Európskym fondom pre rybné hospodárstvo 19. júna 2006, sa predĺžila do 31. decembra 2008.

1. V článku 2 sa bod 5 nahrádza týmto textom:

„5. bez ohľadu na odsek 5 sa pre rybárske plavidlá, ktoré získali štátnu pomoc na obnovu, výnimka v odseku 1 písm. a) prestane uplatňovať tri roky po poskytnutí štátnej pomoci na obnovu a v každom prípade najneskôr 31. decembra 2011.“

(3) Právny akt Komisie, ktorý povoľuje príslušným členským štátom poskytovať štátnu pomoc, sa prijal neskôr než sa predpokladalo. Vzhľadom na skutočnosť, že príslušné lodenice majú obmedzenú kapacitu, nebude možné

2. Článok 6 sa nahrádza týmto textom:

„Článok 6

Podávanie správ

Komisia predloží Európskemu parlamentu a Rade správnu o vykonávaní tohto nariadenia najneskôr do 30. júna 2012.“

⁽¹⁾ Stanovisko z 21. októbra 2008 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 102, 7.4.2004, s. 9.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 358, 31.12.2002, s. 59.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 28. novembra 2008

*Za Radu
predseda*

M. BARNIER

NARIADENIE KOMISIE (ES) č. 1208/2008**zo 4. decembra 2008,****ktorým sa ustanovujú paušálne dovozné hodnoty na určovanie vstupných cien niektorých druhov ovocia a zeleniny**

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

keďže:

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva,

so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov) ⁽¹⁾,so zreteľom na nariadenie Komisie (ES) č. 1580/2007 z 21. decembra 2007, ktorým sa ustanovujú vykonávacie pravidlá pre nariadenia Rady (ES) č. 2200/96, (ES) č. 2201/96 a (ES) č. 1182/2007 v sektore ovocia a zeleniny ⁽²⁾, a najmä na jeho článok 138 ods. 1,

V súlade s výsledkami Uruguajského kola mnohostranných obchodných rokovaní sa nariadením (ES) č. 1580/2007 ustanovujú kritériá, na základe ktorých Komisia stanoví paušálne hodnoty na dovoz z tretích krajín, pokiaľ ide o výrobky a obdobia uvedené v časti A prílohy XV k uvedenému nariadeniu,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Paušálne dovozné hodnoty uvedené v článku 138 nariadenia (ES) č. 1580/2007 sú stanovené v prílohe k tomuto nariadeniu.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 5. decembra 2008.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 4. decembra 2008

Za Komisiu

Jean-Luc DEMARTY

generálny riaditeľ pre poľnohospodárstvo
a rozvoj vidieka⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 299, 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 350, 31.12.2007, s. 1.

PRÍLOHA

Paušálne dovozné hodnoty na určovanie vstupných cien niektorých druhov ovocia a zeleniny

(EUR/100 kg)

Číselný znak KN	Kód tretej krajiny ⁽¹⁾	Paušálna dovozná hodnota
0702 00 00	MA	67,0
	TR	79,7
	ZZ	73,4
0707 00 05	JO	167,2
	MA	60,3
	TR	89,0
	ZZ	105,5
0709 90 70	JO	230,6
	MA	79,8
	TR	87,5
	ZZ	132,6
0805 10 20	BR	44,6
	MA	68,4
	TR	54,6
	UY	34,6
	ZA	43,6
	ZW	43,5
	ZZ	48,2
0805 20 10	MA	64,3
	TR	65,0
	ZZ	64,7
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	AR	62,9
	HR	49,2
	IL	85,6
	TR	58,9
	ZZ	64,2
0805 50 10	MA	64,0
	TR	57,7
	ZA	79,4
	ZZ	67,0
0808 10 80	CA	89,4
	CL	67,1
	CN	80,0
	MK	34,8
	US	107,7
	ZA	113,0
	ZZ	82,0
0808 20 50	AR	73,4
	CL	48,4
	CN	41,3
	TR	110,3
	US	122,0
	ZZ	79,1

⁽¹⁾ Nomenklatúra krajín stanovená nariadením Komisie (ES) č. 1833/2006 (Ú. v. EÚ L 354, 14.12.2006, s. 19). Kód „ZZ“ znamená „iného pôvodu“.

NARIADENIE KOMISIE (ES) č. 1209/2008**zo 4. decembra 2008,****ktorým sa menia a dopĺňajú reprezentatívne ceny a výška dodatočných dovozných ciel na niektoré produkty v sektore cukru stanovené nariadením (ES) č. 945/2008 na hospodársky rok 2008/2009**

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva,

so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov) ⁽¹⁾,so zreteľom na nariadenie Komisie (ES) č. 951/2006 z 30. júna 2006, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá implementácie nariadenia Rady (ES) č. 318/2006 pokiaľ ide o obchodovanie s tretími krajinami v sektore cukru ⁽²⁾, a najmä na jeho článok 36 ods. 2 druhý pododsek druhú vetu,

keďže:

- (1) Výška reprezentatívnych cien a dodatočných ciel uplatniteľných na dovoz bieleho a surového cukru a určitých

sirupov na hospodársky rok 2008/2009 sa stanovila v nariadení Komisie (ES) č. 945/2008 ⁽³⁾. Tieto ceny a clá sa naposledy zmenili a doplnili nariadením Komisie (ES) č. 1149/2008 ⁽⁴⁾.

- (2) Údaje, ktoré má Komisia v súčasnosti k dispozícii, vedú k zmene a doplneniu uvedených súm v súlade s pravidlami a podrobnými podmienkami ustanovenými v nariadení (ES) č. 951/2006,

PRIJALA TOTO NARIADENIE:

Článok 1

Reprezentatívne ceny a dodatočné clá uplatniteľné na dovoz produktov uvedených v článku 36 nariadenia (ES) č. 951/2006, stanovené nariadením (ES) č. 945/2008 na hospodársky rok 2008/2009, sa menia a dopĺňajú a uvádzajú sa v prílohe k tomuto nariadeniu.

Článok 2

Toto nariadenie nadobúda účinnosť 5. decembra 2008.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 4. decembra 2008

Za Komisiu

Jean-Luc DEMARTY

generálny riaditeľ pre poľnohospodárstvo
a rozvoj vidieka

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 178, 1.7.2006, s. 24.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 258, 26.9.2008, s. 56.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 309, 20.11.2008, s. 3.

PRÍLOHA

Zmenené a doplnené reprezentatívne ceny a dodatočné dovozné clá na biely cukor, surový cukor a produkty patriace pod číselný znak kód KN 1702 90 95 uplatniteľné od 5. decembra 2008

(EUR)

Číselný znak KN	Výška reprezentatívnej ceny na 100 kg netto daného produktu	Výška dodatočného cla na 100 kg netto daného produktu
1701 11 10 ⁽¹⁾	23,24	4,68
1701 11 90 ⁽¹⁾	23,24	9,91
1701 12 10 ⁽¹⁾	23,24	4,49
1701 12 90 ⁽¹⁾	23,24	9,48
1701 91 00 ⁽²⁾	25,79	12,35
1701 99 10 ⁽²⁾	25,79	7,82
1701 99 90 ⁽²⁾	25,79	7,82
1702 90 95 ⁽³⁾	0,26	0,39

⁽¹⁾ Stanovené pre štandardnú kvalitu definovanú v bode III prílohy IV k nariadeniu (ES) č. 1234/2007.⁽²⁾ Stanovené pre štandardnú kvalitu definovanú v bode II prílohy IV k nariadeniu (ES) č. 1234/2007.⁽³⁾ Stanovené na 1 % obsahu sacharózy.

SMERNICE

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2008/103/ES

z 19. novembra 2008,

ktorou sa mení a dopĺňa smernica 2006/66/ES o batériách a akumulátoroch a použitých batériách a akumulátoroch, pokiaľ ide o uvádzanie batérií a akumulátorov na trh

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä jej článok 95 ods. 1,

Článok 1

Zmena a doplnenie smernice 2006/66/ES

so zreteľom na návrh Komisie,

Článok 6 ods. 2 smernice 2006/66/ES sa nahrádza takto:

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

„2. Členské štáty prijímú potrebné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa batérie alebo akumulátory, ktoré nespĺňajú požiadavky tejto smernice, po 26. septembri 2008 neuvádzali na trh.

po porade s Výborom regiónov,

Batérie a akumulátory, ktoré nespĺňajú požiadavky tejto smernice a ktoré sa uviedli na trh po tomto dátume, sa z trhu stiahnu.“

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽²⁾,

Článok 2

Transpozícia

keďže:

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 5. januára 2009.

(1) Článok 6 ods. 2 smernice 2006/66/ES ⁽³⁾ by mal byť objasnený, aby batérie a akumulátory, ktoré sa v súlade s právnymi predpismi uviedli na trh kdekoľvek v Spoločenstve pred 26. septembrom 2008 a nie sú v súlade s uvedenou smernicou, mohli po tomto dátume zostať na trhu v Spoločenstve. Týmto objasnením by sa zabezpečila právna istota týkajúca sa batérií umiestnených na trh v Spoločenstve, ako aj hladké fungovanie vnútorného trhu. Objasnenie je v súlade so zásadou minimalizácie odpadu a prispeje k zníženiu administratívnej záťaže.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

(2) Smernica 2006/66/ES by sa preto mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť a doplniť,

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátnych právnych predpisov, ktoré prijímajú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 3

Nadobudnutie účinnosti

⁽¹⁾ Stanovisko doručené 9. júla 2008 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).

⁽²⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 9. júla 2008 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 20. októbra 2008.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 266, 26.9.2006, s. 1.

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom jej uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 4

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Strasburgu 19. novembra 2008

Za Európsky parlament
predseda
H.-G. PÖTTERING

Za Radu
predseda
J.-P. JOUYET

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2008/104/ES**z 19. novembra 2008****o dočasnej agentúrnej práci**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva, a najmä na jej článok 137 ods. 2,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

po porade s Výborom regiónov,

konajúc v súlade s postupom ustanoveným v článku 251 zmluvy ⁽²⁾,

keďže:

(1) V tejto smernici sa dodržiavajú základné práva a zásady uznané Chartou základných práv Európskej únie ⁽³⁾. Konkrétne je jej cieľom zabezpečiť úplné dodržiavanie článku 31 charty, v ktorom sa ustanovuje, že každý pracovník má právo na pracovné podmienky, ktoré zohľadňujú jeho zdravie, bezpečnosť a dôstojnosť, a na stanovenie najvyššej prípustnej dĺžky pracovného času, denný a týždenný odpočinok, ako aj na každoročnú platenú dovolenku.

(2) Charta Spoločenstva o základných sociálnych právach pracovníkov ustanovuje v bode 7 okrem iného, že budovanie vnútorného trhu musí viesť k zlepšeniu životných a pracovných podmienok pracovníkov v Európskom spoločenstve; tento proces sa dosiahne zosúladením pokroku vo vzťahu k týmto podmienkam, najmä pokiaľ ide o formy práce, ako je napríklad práca so zmluvou na dobu určitú, práca na čiastočný úväzok, dočasná agentúrna práca a sezónna práca.

(3) Komisia dňa 27. septembra 1995 uskutočnila konzultácie v súlade s článkom 138 ods. 2 zmluvy so sociálnymi partnermi o akcii, ktorá by sa mala prijať na úrovni Spoločenstva v súvislosti s pružnosťou pracovného času a istotou zamestnania pracovníkov.

(4) Po týchto konzultáciách dospela Komisia k záveru, že akcia na úrovni Spoločenstva je žiaduca, a dňa 9. apríla 1996 uskutočnila ďalšie konzultácie so sociálnymi partnermi v súlade s článkom 138 ods. 3 zmluvy o obsahu plánovaného návrhu.

(5) V úvode k rámcovej dohode o práci na dobu určitú uzavretej 18. marca 1999 uviedli signatári svoj zámer zväziť potrebu podobnej dohody o dočasnej agentúrnej práci a rozhodli nezahrnúť dočasných agentúrnych pracovníkov do smernice o práci na dobu určitú.

(6) Všeobecné medziodvetvové organizácie, konkrétne Európsky zväz priemyselných a zamestnávateľských konfederácií (UNICE) ⁽⁴⁾, Európske centrum podnikov s verejnou účasťou a podnikov všeobecného hospodárskeho záujmu (CEEP) a Európska konfederácia odborových zväzov (ETUC) v spoločnom liste z 29. mája 2000 informovali Komisiu o svojom želaní začať proces ustanovený v článku 139 zmluvy. Ďalším spoločným listom z 28. februára 2001 požiadali Komisiu o predĺženie lehoty uvedenej v článku 138 ods. 4 zmluvy o jeden mesiac. Komisia tejto žiadosti vyhověla a predĺžila lehotu na rokovania do 15. marca 2001.

(7) Sociálni partneri 21. mája 2001 uznali, že ich rokovania o dočasnej agentúrnej práci nevedli k žiadnej dohode.

(8) Európska rada v marci 2005 dospela k záveru, že je mimoriadne dôležité obnoviť lisabonskú stratégiu a svoje priority zamerať na rast a zamestnanosť. Rada schválila integrované usmernenia pre rast a zamestnanosť na roky 2005 – 2008, ktorých cieľom je okrem iného podporovať flexibilitu v spojení s istotou zamestnania a znižovať segmentáciu trhov práce s primeraným zohľadnením úlohy sociálnych partnerov.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 61, 14.3.2003, s. 124.

⁽²⁾ Stanovisko Európskeho parlamentu z 21. novembra 2002 (Ú. v. EÚ C 25 E, 29.1.2004, s. 368), spoločná pozícia Rady z 15. septembra 2008 a pozícia Európskeho parlamentu z 22. októbra 2008 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku).

⁽³⁾ Ú. v. EÚ C 303, 14.12.2007, s. 1.

⁽⁴⁾ UNICE sa v januári 2007 premenoval na BUSINESSEUROPE.

- (9) Európska rada v marci 2005 na základe oznámenia Komisie o sociálnom programe na obdobie do roku 2010 privítala tento sociálny program ako príspevok k dosiahnutiu cieľov lisabonskej stratégie, ktorým sa posilňuje európsky sociálny model, a v súlade s ním dospela k záveru, že k adaptabilite by prispeli nové formy organizácie práce a väčšia rôznorodosť zmluvných dojednaní pre pracovníkov a podniky, umožňujúca lepšiu kombináciu pružnosti a istoty. V decembri 2007 Európska rada okrem toho schválila dohodnuté spoločné zásady flexiistoty, ktoré majú podporovať rovnováhu medzi pružnosťou a istotou na trhu práce a pomáhať pracovníkom aj zamestnávateľom pri využívaní príležitostí, ktoré ponúka globalizácia.
- (10) V rámci Európskej únie existujú značné rozdiely vo využívaní dočasnej agentúrnej práce a v právnom postavení, štatúte a pracovných podmienkach dočasných agentúrnych pracovníkov.
- (11) Dočasná agentúrna práca spĺňa nielen potreby podnikov týkajúce sa pružnosti, ale aj potrebu zamestnancov zosúladiť svoj pracovný a súkromný život. Prispieva tak k vytváraniu pracovných miest a k účasti a integrácii na trhu práce.
- (12) Touto smernicou sa vytvára ochranný rámec pre dočasných agentúrnych pracovníkov, ktorý je nediskriminačný, transparentný a primeraný a zároveň rešpektuje rôznorodosť pracovných trhov a pracovnoprávných vzťahov.
- (13) Smernica Rady 91/383/EHS z 25. júna 1991 dopĺňajúca opatrenia na podporu zlepšení v oblasti bezpečnosti a zdravia pri práci pracovníkov so zamestnaneckým vzťahom na dobu určitú alebo s dočasným zamestnaneckým vzťahom⁽¹⁾ obsahuje ustanovenia týkajúce sa bezpečnosti a zdravia, ktoré sa vzťahujú na dočasných agentúrnych pracovníkov.
- (14) Základné pracovné podmienky a podmienky zamestnávania, ktoré sa vzťahujú na dočasných agentúrnych pracovníkov, by mali byť minimálne také, aké by sa na takýchto pracovníkov vzťahovali, ak by ich na také isté pracovné miesto prijal užívateľský podnik.
- (15) Pracovné zmluvy na dobu neurčitú sú všeobecnou formou zamestnaneckého vzťahu. V prípade pracovníkov, ktorí majú so svojou agentúrou dočasného zamestnávania zmluvu na dobu neurčitú, by sa teda na účely osobitnej ochrany, ktorú takáto zmluva poskytuje, mali vypracovať ustanovenia, ktoré by umožnili výnimky z pravidiel, ktoré sa vzťahujú na užívateľský podnik.
- (16) Členské štáty s cieľom pružne riešiť rôznorodosť pracovných trhov a pracovnoprávných vzťahov môžu sociálnym partnerom umožniť, aby pri súčasnom dodržaní celkovej úrovne ochrany dočasných agentúrnych pracovníkov zadefinovali pracovné podmienky a podmienky zamestnávania.
- (17) Okrem toho v určitých obmedzených prípadoch by členské štáty na základe dohody, ktorú uzavrujú sociálni partneri na vnútroštátnej úrovni, mali byť schopné odchyliť sa v rozsahu zásady rovnakého zaobchádzania, pod podmienkou, že sa poskytne primeraná úroveň ochrany.
- (18) Zvýšenie minimálnej ochrany dočasných agentúrnych pracovníkov by malo byť spojené s preskúmaním všetkých prípadných obmedzení alebo zákazov v súvislosti s dočasnou agentúrnou prácou. Môžu byť odôvodnené len všeobecným záujmom, najmä v súvislosti s ochranou pracovníkov, požiadavkami bezpečnosti a zdravia pri práci a potrebou zabezpečiť riadne fungovanie trhu práce a predchádzanie zneužívaniu.
- (19) Touto smernicou nie je dotknutá autonómnosť sociálnych partnerov, ani by ňou nemali byť dotknuté vzťahy medzi sociálnymi partnermi vrátane práva rokovať o kolektívnych zmluvách a uzatvárať ich v súlade s vnútroštátnym právom a postupmi a pri dodržaní prednosti práva Spoločenstva.
- (20) Ustanoveniami tejto smernice o obmedzeniach alebo zákazoch týkajúcich sa dočasnej agentúrnej práce nie sú dotknuté vnútroštátne právne predpisy alebo postupy zakazujúce, aby štrajkujúcich pracovníkov nahradili dočasní agentúrni pracovníci.
- (21) Členské štáty by mali ustanoviť správne alebo súdne postupy na zabezpečenie dodržiavania práv dočasných agentúrnych pracovníkov a mali by ustanoviť účinné, odrádzajúce a primerané sankcie v prípade nedodržania povinností ustanovených v tejto smernici.
- (22) Táto smernica by sa mala vykonávať v súlade s ustanoveniami zmluvy, pokiaľ ide o slobodu poskytovať služby a slobodu usadiť sa, a bez toho, aby bola dotknutá smernica Európskeho parlamentu a Rady 96/71/ES zo 16. decembra 1996 o vysielaní pracovníkov v rámci poskytovania služieb⁽²⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 206, 29.7.1991, s. 19.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 18, 21.1.1997, s. 1.

- (23) Keďže cieľ tejto smernice, a to vytvorenie harmonizovaného rámca na úrovni Spoločenstva pre ochranu dočasných agentúrnych pracovníkov, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu rozsahu alebo dôsledkov akcie ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Spoločenstva zavedením minimálnych požiadaviek uplatniteľných v celom Spoločenstve, môže Spoločenstvo prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 zmluvy. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa vzťahuje na pracovníkov s pracovnou zmluvou alebo zamestnaneckým vzťahom s agentúrou dočasného zamestnávania, ktorí sú pridelení do užívateľského podniku na dočasný výkon práce pod ich dohľadom a vedením.
2. Táto smernica sa vzťahuje na verejné a súkromné podniky, ktoré sú agentúrami dočasného zamestnávania alebo užívateľskými podnikmi vykonávajúcimi hospodársku činnosť, bez ohľadu na to, či pracujú s cieľom dosiahnuť zisk alebo nie.
3. Po porade so sociálnymi partnermi môžu členské štáty ustanoviť, že sa táto smernica nevzťahuje na pracovné zmluvy alebo zamestnanecké vzťahy uzatvorené v rámci osobitného verejného programu odborného vzdelávania a prípravy, integrácie alebo rekvalifikácie alebo takéhoto programu podporovaného z verejných zdrojov.

Článok 2

Cieľ

Účelom tejto smernice je zabezpečiť ochranu dočasných agentúrnych pracovníkov a zlepšiť kvalitu dočasnej agentúrnej práce zabezpečením toho, aby sa na dočasných agentúrnych pracovníkov vzťahovala zásada rovnakého zaobchádzania, ako sa uvádza v článku 5, a uznaním agentúr dočasného zamestnávania za zamestnávateľov, pričom sa zohľadní potreba vytvorenia vhodného rámca pre využívanie dočasnej agentúrnej práce s cieľom účinne prispieť k vytváraniu pracovných miest a rozvoju pružných foriem práce.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

1. Na účely tejto smernice:
 - a) „pracovník“ je každá osoba, ktorá je v dotknutom členskom štáte podľa vnútroštátneho pracovného práva chránená ako pracovník;
 - b) „agentúra dočasného zamestnávania“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi uzatvára pracovné zmluvy alebo zamestnanecké vzťahy s dočasnými agentúrnymi pracovníkmi na účely ich pridelenia do užívateľských podnikov na dočasný výkon práce pod ich dohľadom a vedením;
 - c) „dočasný agentúrny pracovník“ je pracovník s pracovnou zmluvou alebo zamestnaneckým vzťahom s agentúrou dočasného zamestnávania na účely jeho pridelenia do užívateľského podniku na dočasný výkon práce pod jeho dohľadom a vedením;
 - d) „užívateľský podnik“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, pre ktorú alebo pod ktorej dohľadom a vedením dočasne pracuje dočasný agentúrny pracovník;
 - e) „pridelenie“ je lehota, počas ktorej je dočasný agentúrny pracovník pridelený do užívateľského podniku na výkon dočasnej práce pod jeho dohľadom a vedením;
 - f) „základné pracovné podmienky a podmienky zamestnávania“ sú pracovné podmienky a podmienky zamestnávania ustanovené v zákonoch, iných právnych predpisoch, správnych opatreniach, kolektívnych zmluvách a/alebo iných všeobecne záväzných ustanoveniach platných pre užívateľský podnik a týkajúcich sa:
 - i) dĺžky pracovného času, nadčasov, prestávok, odpočinku, práce v noci, dovolenky a sviatkov;
 - ii) mzdy.
2. Touto smernicou nie sú dotknuté vnútroštátne právne predpisy týkajúce sa definície mzdy, pracovnej zmluvy, zamestnaneckého vzťahu alebo pracovníka.

Členské štáty z rozsahu pôsobnosti tejto smernice nesmú vylúčiť pracovníkov, pracovné zmluvy alebo zamestnanecké vzťahy len preto, že sa týkajú pracovníkov na čiastočný úväzok, pracovníkov so zmluvou na dobu určitú alebo osôb, ktoré majú pracovnú zmluvu alebo zamestnanecký vzťah s agentúrou dočasného zamestnávania.

Článok 4

Preskúmanie obmedzení alebo zákazov

1. Zákazy alebo obmedzenia využívania dočasnej agentúrnej práce sú odôvodnené len všeobecným záujmom v súvislosti s ochranou dočasných agentúrnych pracovníkov, požiadavkami zdravia a bezpečnosti pri práci alebo potrebou zabezpečiť riadne fungovanie trhu práce a predchádzanie zneužívaniu.

2. Do 5. decembra 2011 členské štáty po porade so sociálnymi partnermi v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi, kolektívnymi zmluvami a postupmi preskúmajú všetky obmedzenia alebo zákazy využívania dočasnej agentúrnej práce, aby preverili, či sú odôvodnené na základe dôvodov uvedených v odseku 1.

3. Ak sú takéto obmedzenia alebo zákazy ustanovené v kolektívnych zmluvách, preskúmanie uvedené v odseku 2 môžu vykonať sociálni partneri, ktorí príslušnú zmluvu dohodli.

4. Odsekmi 1, 2 a 3 nie sú dotknuté vnútroštátne požiadavky týkajúce sa registrácie, udeľovania licencií, udeľovania osvedčení, finančných záruk alebo sledovania agentúr dočasného zamestnávania.

5. Členské štáty informujú Komisiu o výsledkoch preskúmania uvedeného v odsekoch 2 a 3 do 5. decembra 2011.

KAPITOLA II

PODMIENKY ZAMESTNÁVANIA A PRACOVNÉ PODMIENKY

Článok 5

Zásada rovnakého zaobchádzania

1. Základné pracovné podmienky a podmienky zamestnávania dočasných agentúrnych pracovníkov musia byť počas ich pridelenia do užívateľského podniku aspoň také, aké by sa uplatňovali, ak by pracovníkov uvedený podnik priamo prijal na to isté pracovné miesto.

Na účely uplatňovania prvého pododseku sa pravidlá platné v užívateľskom podniku týkajúce sa:

- a) ochrany tehotných žien a dojčiacich matiek a ochrany detí a mladých ľudí a
- b) rovnakého zaobchádzania s mužmi a ženami a akýchkoľvek opatrení na boj proti diskriminácii z dôvodu pohlavia, rasového alebo etnického pôvodu, náboženského vyznania alebo viery, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie

musia dodržiavať tak, ako je to ustanovené v zákonoch, iných právnych predpisoch, správnych opatreniach, kolektívnych zmluvách a/alebo iných všeobecne záväzných ustanoveniach.

2. Pokiaľ ide o mzdu, členské štáty môžu po konzultáciách so sociálnymi partnermi ustanoviť výnimku zo zásady ustanovenej v odseku 1, podľa ktorej sa dočasným agentúrnym pracovníkom, ktorí majú pracovnú zmluvu na dobu neurčitú s agentúrou dočasného zamestnávania, aj naďalej vypláca mzda v čase medzi prideleniami.

3. Po porade so sociálnymi partnermi im členské štáty môžu na primeranej úrovni a v súlade s podmienkami ustanovenými členskými štátmi umožniť ponechanie alebo uzatvorenie kolektívnych zmlúv, v ktorých môžu pri dodržaní zásad všeobecnej ochrany dočasných agentúrnych pracovníkov ustanoviť dojednania týkajúce sa pracovných podmienok a podmienok zamestnávania dočasných agentúrnych pracovníkov, ktoré sa môžu odlišovať od podmienok uvedených v odseku 1.

4. Pod podmienkou, že sa dočasným agentúrnym pracovníkom poskytne primeraná úroveň ochrany, členské štáty, v ktorých neexistuje žiadny právny postup na vyhlásenie všeobecnej uplatniteľnosti kolektívnych zmlúv, ani žiadny právny alebo zaužívaný postup na rozšírenie platnosti ich ustanovení na všetky podobné podniky v určitom odvetví alebo zemepisnej oblasti, môžu po konzultácii so sociálnymi partnermi na vnútroštátnej úrovni a na základe dohody, ktorú uzavru, ustanoviť dojednania týkajúce sa základných pracovných podmienok a podmienok zamestnávania, ktoré sa odchyľujú od zásady ustanovenej v odseku 1. Takéto dojednania môžu zahŕňať obdobie oprávňujúce na rovnaké zaobchádzanie.

Dojednania, na ktoré sa odkazuje v tomto odseku, musia byť v súlade s právnymi predpismi Spoločenstva a musia byť dostatočne presné a prístupné, aby dotknutým odvetviam a podnikom umožňovali zistiť, aké sú ich povinnosti, a plniť tieto povinnosti. Členské štáty pri uplatňovaní článku 3 ods. 2 predovšetkým upresnia, či sa zamestnanecké systémy sociálneho zabezpečenia vrátane zamestnaneckých systémov dôchodkového zabezpečenia, zabezpečenia v prípade práceneschopnosti alebo podielového financovania zahŕňajú do základných pracovných podmienok alebo podmienok zamestnávania uvedených v odseku 1. Takéto dojednania sa nedotýkajú dohôd na vnútroštátnej, regionálnej, miestnej alebo odvetvovej úrovni, ktoré pracovníkom poskytujú nie menej priaznivé podmienky.

5. Členské štáty prijímajú vhodné opatrenia v súlade s ich vnútroštátnymi právnymi predpismi a/alebo postupmi s cieľom zabrániť zneužívaniu uplatňovania tohto článku a predovšetkým zabrániť nadväzujúcim prideleniam v snahe obísť ustanovenia tejto smernice. Komisiu o takýchto opatreniach informujú.

Článok 6

Prístup k zamestnaniu, kolektívnym zariadeniam a odbornej príprave

1. Dočasní agentúrni pracovníci musia byť informovaní o všetkých voľných miestach v užívateľskom podniku, aby mali rovnakú možnosť získať trvalé zamestnanie ako iní pracovníci zamestnaní v tomto podniku. Takéto informácie sa môžu poskytovať formou všeobecného oznamu na vhodnom mieste v podniku, pre ktorý a pod ktorého dohľadom dočasní agentúrni pracovníci pracujú.
2. Pokiaľ ide o akékoľvek doložky, ktoré zakazujú uzavretie pracovnej zmluvy alebo zamestnaneckého vzťahu medzi užívateľským podnikom a dočasným agentúrnym pracovníkom po jeho pridelení alebo ich uzavretiu zabraňujú, členské štáty prijímú všetky opatrenia potrebné na to, aby zabezpečili neplatnosť týchto doložiek alebo možnosť vyhlásiť ich za neplatné od začiatku.

Týmto odsekom nie sú dotknuté ustanovenia, podľa ktorých agentúry dočasného zamestnávania dostávajú primeranú náhradu za služby poskytnuté užívateľskému podniku pri prideľovaní, prijímaní a odbornej príprave dočasných agentúrnych pracovníkov.

3. Agentúry dočasného zamestnávania nesmú od pracovníkov vyberať žiadne poplatky za sprostredkovanie prijatia do užívateľského podniku alebo za uzatvorenie pracovnej zmluvy alebo zamestnaneckého vzťahu s užívateľským podnikom po ukončení pridelenia do tohto podniku.

4. Bez toho, aby bol dotknutý článok 5 ods. 1, majú dočasní agentúrni pracovníci prístup k vybaveniu alebo kolektívnym zariadeniam užívateľského podniku, najmä do jedálne, zariadení starostlivosti o deti a k dopravným službám, a to za rovnakých podmienok ako pracovníci zamestnaní priamo v tomto podniku, pokiaľ nie je rozdiel v zaobchádzaní odôvodnený objektívnymi dôvodmi.

5. Členské štáty prijímú vhodné opatrenia alebo podporujú dialóg medzi sociálnymi partnermi v súlade so svojimi vnútroštátnymi tradíciami a postupmi s cieľom:

- a) zlepšiť prístup dočasných agentúrnych pracovníkov k zariadeniam odbornej prípravy a starostlivosti o deti poskytovaným agentúrami dočasného zamestnávania, a to aj v období medzi ich prideleniami, s cieľom zlepšiť ich profesijný rast a zamestnateľnosť;
- b) zlepšiť prístup dočasných agentúrnych pracovníkov k odbornej príprave pre pracovníkov užívateľského podniku.

Článok 7

Zastúpenie dočasných agentúrnych pracovníkov

1. Dočasní agentúrni pracovníci sa za podmienok stanovených členskými štátmi berú do úvahy na účely výpočtu hranice,

nad ktorou je v agentúre dočasného zamestnávania potrebné zriadiť orgány zastupujúce pracovníkov ustanovené v právnych predpisoch Spoločenstva a vnútroštátnych právnych predpisoch a kolektívnych zmluvách.

2. Členské štáty môžu ustanoviť, že za podmienok, ktoré vymedzia, sa títo dočasní agentúrni pracovníci berú do úvahy na účely výpočtu hranice, nad ktorou je v užívateľskom podniku potrebné vytvoriť orgány zastupujúce pracovníkov ustanovené v právnych predpisoch Spoločenstva a vnútroštátnych právnych predpisoch a kolektívnych zmluvách, a to tak isto, ako keby boli pracovníkmi, ktorých užívateľský podnik zamestnal na to isté obdobie priamo.

3. Tie členské štáty, ktoré využijú možnosť ustanovenú v odseku 2, nebudú musieť vykonávať ustanovenia odseku 1.

Článok 8

Informovanie zástupcov pracovníkov

Bez toho, aby boli dotknuté vnútroštátne ustanovenia a ustanovenia Spoločenstva o informovaní a poradách, ktoré sú prísnejšie a/alebo špecifickejšie, a najmä smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/14/ES z 11. marca 2002, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre informovanie a porady so zamestnancami v Európskom spoločenstve⁽¹⁾, musí užívateľský podnik zabezpečiť vhodné informovanie o využívaní dočasných agentúrnych pracovníkov pri poskytovaní informácií o situácii v oblasti zamestnávania v tomto podniku orgánom zastupujúcim pracovníkov zriadeným v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi a právnymi predpismi Spoločenstva.

KAPITOLA III

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 9

Minimálne požiadavky

1. Touto smernicou nie je dotknuté právo členských štátov uplatňovať alebo prijímať legislatívne, regulačné alebo správne ustanovenia, ktoré sú pre pracovníkov výhodnejšie, alebo podporovať alebo povoľovať uzatváranie kolektívnych zmlúv medzi sociálnymi partnermi, ktoré sú pre pracovníkov výhodnejšie.

2. Vykonávanie tejto smernice nepredstavuje za žiadnych okolností dostatočný základ na odôvodnenie zníženia celkovej úrovne ochrany pracovníkov v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje táto smernica. Nie sú tým dotknuté práva členských štátov a/alebo sociálnych partnerov pri zmene podmienok stanoviť legislatívne, regulačné alebo zmluvné dojednania líšiace sa od tých, ktoré platia v čase prijatia tejto smernice, za predpokladu, že sú vždy dodržané minimálne požiadavky stanovené v tejto smernici.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 80, 23.3.2002, s. 29.

Článok 10**Sankcie**

1. Členské štáty prijímú primerané opatrenia pre prípad, že agentúry dočasného zamestnávania alebo užívateľské podniky nedodržiavajú túto smernicu. Zabezpečia najmä primerané správne alebo súdne postupy, ktoré umožnia vynútenie povinností vyplývajúcich z tejto smernice.

2. Členské štáty stanovujú pravidlá pre sankcie uplatniteľné v prípade porušenia vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa vykonáva táto smernica, a prijímú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich uplatňovania. Ustanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odradzujúce. Členské štáty oznámia Komisii tieto ustanovenia do 5. decembra 2011. Členské štáty bezodkladne oznámia Komisii všetky neskoršie zmeny a doplnenia týchto ustanovení. Zabezpečia najmä to, aby pracovníci a/alebo ich zástupcovia mali k dispozícii vhodné prostriedky vynucovania povinností, ktoré ustanovuje táto smernica.

Článok 11**Vykonávanie**

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do 5. decembra 2011 alebo zabezpečia, aby potrebné ustanovenia zaviedli sociálni partneri prostredníctvom dohody, pričom členské štáty musia prijať všetky opatrenia potrebné na to, aby mohli kedykoľvek zaručiť dodržiavanie cieľov tejto smernice. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

2. Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

Článok 12**Preskúmanie zo strany Komisie**

Do 5. decembra 2013 Komisia po porade s členskými štátmi a sociálnymi partnermi na úrovni Spoločenstva preskúma uplatňovanie tejto smernice s cieľom navrhnúť prípadné zmeny a doplnenia.

Článok 13**Nadobudnutie účinnosti**

Táto smernica nadobúda účinnosť dňom jej uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok 14**Adresáti**

Táto smernica je určená členským štátom.

V Štrasburgu 19. novembra 2008

Za Európsky parlament

predseda

H.-G. PÖTTERING

Za Radu

predseda

J.-P. JOUYET

II

(Akty prijaté podľa Zmluvy o ES/Zmluvy o Euratome, ktorých uverejnenie nie je povinné)

ROZHODNUTIA

RADA

ROZHODNUTIE RADY

z 27. novembra 2008

o úplnom uplatňovaní ustanovení schengenského *acquis* vo Švajčiarskej konfederácii

(2008/903/ES)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

schengenského informačného systému budú uplatniteľné na Švajčiarsku konfederáciu od 14. augusta 2008.

so zreteľom na Dohodu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* (ďalej len „dohoda“) ⁽¹⁾, ktorá bola podpísaná 26. októbra 2004 ⁽²⁾ a nadobudla platnosť 1. marca 2008 ⁽³⁾, a najmä na jej článok 15 ods. 1,

(3) Rada v súlade s platnými schengenskými hodnotiacimi postupmi, ako sa uvádzajú v rozhodnutí Výkonného výboru zo 16. septembra 1998 o zriadení Stáleho výboru pre hodnotenie a vykonávanie Schengenu [dokument SCH/Com-ex (98) 26 def.] ⁽⁵⁾, overila, že Švajčiarska konfederácia splnila podmienky potrebné na uplatňovanie schengenského *acquis* v ďalších oblastiach schengenského *acquis* – pozemné hranice, policajná spolupráca, Schengenský informačný systém a víza.

keďže:

(1) V článku 15 ods. 1 dohody sa stanovuje, že ustanovenia schengenského *acquis* sa uplatňujú vo Švajčiarskej konfederácii iba na základe rozhodnutia Rady prijatého na tento účel a po overení splnenia nevyhnutných podmienok uplatňovania tohto *acquis*.

(4) Rada 27. novembra 2008 dospela k záveru, že Švajčiarska konfederácia splnila podmienky vo všetkých uvedených oblastiach.

(2) Rada po tom, čo overila, že Švajčiarska konfederácia splnila podmienky potrebné na uplatňovanie časti dotknutého schengenského *acquis* týkajúcej sa ochrany údajov, stanovila, svojím rozhodnutím 2008/421/ES ⁽⁴⁾, že ustanovenia schengenského *acquis* týkajúce sa Schen-

(5) Pokiaľ ide o hodnotenie a vykonávanie schengenského *acquis* na vzdušných hraniciach, ďalšie hodnotiace návštevy by sa mali vykonať v neskoršej etape.

(6) Preto je možné stanoviť dátumy úplného uplatňovania schengenského *acquis*, t. j. dátumy, odkedy by sa mali zrušiť kontroly osôb na vnútorných hraniciach so Švajčiarskou konfederáciou. Keby sa hodnotiace návštevy na vzdušných hraniciach ukázali ako neúspešné, dátum stanovený na uplatňovanie schengenského *acquis*, ktorým sa upravuje zrušenie kontrol osôb na vzdušných hraniciach, by sa mal prehodnotiť.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽²⁾ Rozhodnutia Rady 2004/849/ES (Ú. v. EÚ L 368, 15.12.2004, s. 26) a 2004/860/ES (Ú. v. EÚ L 370, 17.12.2004, s. 78).

⁽³⁾ Rozhodnutia Rady 2008/146/ES (Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 1) a 2008/149/SVV (Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 50).

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ L 149, 7.6.2008, s. 74.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 239, 22.9.2000, s. 138.

- (7) Obmedzenia na využívanie Schengenského informačného systému stanovené v rozhodnutí 2008/421/ES by sa mali zrušiť od najskoršieho možného dátumu.
- (8) V súlade s článkom 15 ods. 4 dohody a článkom 14 ods. 1 Dohody medzi Spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o kritériách a mechanizmoch na určenie štátu zodpovedného za preskúmanie žiadosti o azyl podanej v členskom štáte alebo vo Švajčiarsku⁽¹⁾ by sa mala od 12. decembra 2008 vykonávať druhá uvedená dohoda.
- (9) V dohode medzi Švajčiarskou konfederáciou a Dánskym kráľovstvom o vytvorení práv a povinností medzi Dánskom a Švajčiarskou konfederáciou, ktoré sa týkajú ustanovení schengenského *acquis* uvedených v hlave IV Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, sa ustanovuje, že v súvislosti s vykonávaním, uplatňovaním a vývojom schengenského *acquis* nadobudne platnosť v ten istý deň ako dohoda.
- (10) V súlade s článkom 15 ods. 1 druhým pododsekom dohody a v dôsledku čiastočného uplatňovania schengenského *acquis* Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska ustanoveného v rozhodnutí Rady 2004/926/ES z 22. decembra 2004 o nadobudnutí účinnosti niektorých ustanovení schengenského *acquis* Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska⁽²⁾, a najmä s jeho článkom 1 prvým pododsekom by sa na vzťahy Švajčiarskej konfederácie so Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska mala uplatňovať iba tá časť ustanovení schengenského *acquis*, ktorá sa uplatňuje vo Švajčiarskej konfederácii v jej vzťahoch s členskými štátmi, ktoré úplne uplatňujú schengenské *acquis*.
- (11) V súlade s článkom 15 ods. 1 tretím pododsekom dohody a v dôsledku čiastočného uplatňovania schengenského *acquis* Cyptom na jednej strane a Bulharskom a Rumunskom na strane druhej, ako sa ustanovuje v článku 3 ods. 2 Aktu o pristúpení z roku 2003 a v článku 4 ods. 2 Aktu o pristúpení z roku 2005, by sa na vzťahy Švajčiarskej konfederácie s týmito členskými štátmi mala uplatňovať iba tá časť ustanovení schengenského *acquis*, ktorá sa uplatňuje v týchto členských štátoch.

- (12) V dohode medzi Švajčiarskou konfederáciou, Islandskou republikou a Nórskeym kráľovstvom o vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* a o kritériách a mechanizmoch určenia štátu zodpovedného za posúdenie žiadosti o azyl podanej vo Švajčiarsku, na Islande alebo v Nórsku sa ustanovuje, že v súvislosti s vykonávaním, uplatňovaním a vývojom schengenského *acquis* nadobudne platnosť v ten istý deň ako dohoda,

ROZHODLA TAKTO:

Článok 1

1. Všetky ustanovenia uvedené v prílohách A a B k dohode a akékoľvek akty, ktoré predstavujú ďalší rozvoj jedného alebo viacerých z týchto ustanovení, sa uplatňujú na Švajčiarsku konfederáciu v jej vzťahoch s Belgickým kráľovstvom, Českou republikou, Dánskym kráľovstvom, Spolkovou republikou Nemecko, Estónskou republikou, Helénskou republikou, Španielskym kráľovstvom, Francúzskou republikou, Talianskou republikou, Lotyšskou republikou, Litovskou republikou, Luxemburským veľkovevodstvom, Maďarskou republikou, Maltskou republikou, Holandským kráľovstvom, Rakúskou republikou, Poľskou republikou, Portugalskou republikou, Slovinskou republikou, Slovenskou republikou, Fínskou republikou a Švédskym kráľovstvom od 12. decembra 2008.

Pokiaľ tieto ustanovenia upravujú zrušenie kontrol osôb na vnútorných hraniciach, na vzdušné hranice sa uplatňujú od 29. marca 2009. Rada môže rozhodnúť o posunutí tohto termínu jednoduchou väčšinou členov Rady zastupujúcich vlády členských štátov, na ktoré sa uplatňujú ustanovenia schengenského *acquis* upravujúce zrušenie kontrol osôb na vnútorných hraniciach. V tom prípade Rada stanoví nový termín na základe jednomyselného súhlasu týchto členov.

Všetky obmedzenia na využívanie Schengenského informačného systému dotknutými členskými štátmi sa zrušia od 8. decembra 2008.

2. Ustanovenia schengenského *acquis*, ktoré Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska uplatňuje na základe článku 1 rozhodnutia Rady 2004/926/ES, a akékoľvek akty, ktoré predstavujú ďalší rozvoj jedného alebo viacerých z týchto ustanovení, sa uplatňujú na Švajčiarsku konfederáciu v jej vzťahoch so Spojeným kráľovstvom Veľkej Británie a Severného Írska od 12. decembra 2008.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 5.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 395, 31.12.2004, s. 70.

3. Ustanovenia schengenského *acquis*, ktoré sa uplatňujú na Cyprus na jednej strane a Bulharsko a Rumunsko na strane druhej na základe článku 3 odseku 1 Aktu o pristúpení z roku 2003 a v článku 4 ods. 1 Aktu o pristúpení z roku 2005, a akékoľvek akty, ktoré predstavujú ďalší rozvoj jedného alebo viacerých z týchto ustanovení, sa uplatňujú na Švajčiarsku konfederáciu v jej vzťahoch s Cyprom, Bulharskom a Rumunskom od 12. decembra 2008.

Článok 2

Odchylne od prílohy II k nariadeniu Rady (ES) č. 539/2001 z 15. marca 2001 uvádzajúcemu zoznam tretích krajín, ktorých štátni príslušníci musia mať víza pri prekračovaní vonkajších hraníc členských štátov, a krajín, ktorých štátni príslušníci sú oslobodení od tejto povinnosti ⁽¹⁾, Švajčiarsko je oprávnené zachovať oslobodenie od vízovej povinnosti pre Antigua a Barbudu, Bahamy, Barbados, Svätý Krištof a Nevis od

12. decembra 2008 do nadobudnutia platnosti dohôd o oslobodení od vízovej povinnosti uzavretých medzi Európskym spoločenstvom a každou z týchto krajín.

Článok 3

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho uverejnenia v Úradnom vestníku Európskej únie.

V Bruseli 27. novembra 2008

Za Radu
predsedníčka
M. ALLIOT-MARIE

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 81, 21.3.2001, s. 1.

ROZHODNUTIE RADY

z 27. novembra 2008,

ktorým sa vymenúva jeden holandský člen a dvaja holandskí náhradníci Výboru regiónov

(2008/904/ES)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

ROZHODLA TAKTO:

Článok 1

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva,
a najmä na jej článok 263,

Na zvyšný čas funkčného obdobia, ktoré trvá do 25. januára 2010, sa do Výboru regiónov vymenúvajú:

a) za člena:

— pán Bas VERKERK, Burgemeester van Delft (zmena mandátu)

a

so zreteľom na návrh holandskej vlády,

b) za náhradníkov:

— pán Job COHEN, Burgemeester van Amsterdam,

— pán Hans KOK, Burgemeester van Hof van Twente.

keďže:

Článok 2

(1) Rada 24. januára 2006 prijala rozhodnutie 2006/116/ES, ktorým sa vymenúvajú členovia a náhradníci Výboru regiónov na obdobie od 26. januára 2006 do 25. januára 2010 ⁽¹⁾.

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho prijatia.

(2) V dôsledku odstúpenia sa uvoľnilo jedno miesto po tomto členovi Výboru regiónov: pán Nico SCHOOF. V dôsledku odstúpenia sa uvoľnilo jedno miesto po tomto náhradníkovi Výboru regiónov: pán Lodewijk ASSCHER. V dôsledku vymenovania pána Basa VERKERKA na základe tohto rozhodnutia za člena Výboru regiónov sa uvoľnilo ďalšie miesto náhradníka,

V Bruseli 27. novembra 2008

Za Radu
predseda
L. CHATEL

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 56, 25.2.2006, s. 75.

ROZHODNUTIE RADY

z 27. novembra 2008,

ktorým sa mení a dopĺňa príloha 13 k Spoločným konzulárnym pokynom na vyplňanie vízových nálepiek

(2008/905/ES)

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na nariadenie Rady (ES) č. 789/2001 z 24. apríla 2001, ktorým sa Rade vyhradzuje vykonávacie právomoci vo vzťahu k určitým podrobným ustanoveniam a praktickým postupom pri preverovaní žiadostí o víza ⁽¹⁾, a najmä na jeho článok 1 ods. 1,

so zreteľom na podnet Francúzska,

keďže:

- (1) Je potrebné aktualizovať Spoločné konzulárne pokyny s cieľom zohľadniť úplné uplatňovanie ustanovení schengenského *acquis* zo strany Švajčiarskej konfederácie na základe rozhodnutia 2008/903/ES ⁽²⁾.
- (2) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o založení Európskeho spoločenstva, sa Dánsko nezúčastňuje na prijímaní tohto rozhodnutia, nie je ním viazané a ani nepodlieha jeho uplatňovaniu. Vzhľadom na to, že toto rozhodnutie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* podľa ustanovení hlavy IV tretej časti Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, sa Dánsko v súlade s článkom 5 uvedeného protokolu do šiestich mesiacov odo dňa prijatia tohto rozhodnutia rozhodne, či ho bude vykonávať vo svojom vnútroštátnom práve.
- (3) Pokiaľ ide o Island a Nórsko, toto rozhodnutie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskeho kráľovstva o pridružení Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva pri vykonávaní, uplatňovaní a rozvoji schengenského *acquis*, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode B rozhodnutia Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k uplatňovaniu tejto dohody ⁽³⁾.

- (4) Toto rozhodnutie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorom sa Spojené kráľovstvo nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2000/365/ES z 29. mája 2000, ktoré sa týka požiadavky Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* ⁽⁴⁾. Spojené kráľovstvo sa preto nezúčastňuje na jeho prijímaní, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

- (5) Toto rozhodnutie predstavuje rozvoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorom sa Írsko nezúčastňuje, v súlade s rozhodnutím Rady 2002/192/ES z 28. februára 2002 o požiadavke Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* ⁽⁵⁾. Írsko sa preto nezúčastňuje na jeho prijímaní, nie je ním viazané ani nepodlieha jeho uplatňovaniu.

- (6) Pokiaľ ide o Švajčiarsko, toto rozhodnutie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* ⁽⁶⁾, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode B rozhodnutia 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2008/146/ES ⁽⁷⁾.

- (7) Pokiaľ ide o Lichtenštajnsko, toto rozhodnutie predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Protokolu podpísaného medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* ⁽⁸⁾, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode B rozhodnutia Rady 1999/437/ES v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2008/261/ES ⁽⁹⁾.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 116, 26.4.2001, s. 2.

⁽²⁾ Pozri stranu 15 tohto úradného vestníka.

⁽³⁾ Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽⁵⁾ Ú. v. ES L 64, 7.3.2002, s. 20.

⁽⁶⁾ Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁷⁾ Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 1.

⁽⁸⁾ Dokument Rady 16462/06, dostupný na <http://register.consilium.europa.eu>

⁽⁹⁾ Ú. v. EÚ L 83, 26.3.2008, s. 3.

- (8) Pokiaľ ide o Cyprus, toto rozhodnutie predstavuje akt, ktorý je založený na schengenskom *acquis* alebo inak s ním súvisí v zmysle článku 3 ods. 2 Aktu o pristúpení z roku 2003.
- (9) Toto rozhodnutie predstavuje akt, ktorý je založený na schengenskom *acquis* alebo inak s ním súvisí v zmysle článku 4 ods. 2 Aktu o pristúpení z roku 2005,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Do zoznamu kódov krajín, ktorý je uvedený v príkladoch 11 a 14 prílohy 13 k Spoločným konzulárnym pokynom, sa dopĺňa tento kód:

„Švajčiarska konfederácia: CH“

Článok 2

Toto rozhodnutie sa uplatňuje od dátumu uvedeného v článku 1 ods. 1 prvom pododseku rozhodnutia 2008/903/ES o úplnom uplatňovaní ustanovení schengenského *acquis* vo Švajčiarskej konfederácii ⁽¹⁾.

Článok 3

Toto rozhodnutie je určené členským štátom v súlade so Zmluvou o založení Európskeho spoločenstva.

V Bruseli 27. novembra 2008

Za Radu
predsedníčka

M. ALLIOT-MARIE

⁽¹⁾ Pozri stranu 15 tohto úradného vestníka.

ROZHODNUTIE RADY**z 27. novembra 2008,****ktorým sa vymenúvajú dvaja dánski členovia a dvaja náhradníci Výboru regiónov****(2008/906/ES)**

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

a) za členov:

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva,
a najmä na jej článok 263,pani Helene LUND, Byrådsmedlem, Furesø Kommune (zmena
mandátu),

so zreteľom na návrh dánskej vlády,

pani Mona HEIBERG, 1. Næstformand for Borgerrepræsentationen, Københavns Kommune (zmena mandátu);

keďže:

b) za náhradníkov:

(1) Rada 24. januára 2006 prijala rozhodnutie 2006/116/ES, ktorým sa vymenúvajú členovia a náhradníci Výboru regiónov na obdobie od 26. januára 2006 do 25. januára 2010 ⁽¹⁾.

pán Jens Christian GJESING, 1. Viceborgmester, Haderslev Kommune (zmena mandátu),

(2) V dôsledku skončenia funkčného obdobia sa uvoľnili dve miesta po týchto členoch Výboru regiónov: pani Mona HEIBERG a pani Helene LUND. V dôsledku skončenia funkčného obdobia sa uvoľnili dve miesta po týchto náhradníkoch Výboru regiónov: pán Jens Christian GJESING a pani Tove LARSEN,

pani Tove LARSEN, Borgmester, Aabenraa Kommune (zmena mandátu).

Článok 2

Toto rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho prijatia.

ROZHODLA TAKTO:

V Bruseli 27. novembra 2008

Článok 1

Na zvyšný čas funkčného obdobia, ktoré trvá do 25. januára 2010, sa do Výboru regiónov vymenúvajú:

Za Radu
predseda
L. CHATEL⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 56, 25.2.2006. s. 75.

KOMISIA

ROZHODNUTIE KOMISIE

z 3. novembra 2008

**stanovujúce zdravotné záruky pre prepravu nepárnokopytníkov z jednej tretej krajiny do druhej
v súlade s článkom 9 ods. 1 písm. c) smernice Rady 91/496/EHS**

[oznámené pod číslom K(2008) 6296]

(Text s významom pre EHP)

(2008/907/ES)

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva,

so zreteľom na smernicu Rady 91/496/EHS z 15. júla 1991 stanovujúca princípy, ktoré sa týkajú organizácie veterinárnych kontrol zvierat vstupujúcich do Spoločenstva z tretích krajín a ktoré menia a dopĺňajú smernice 89/662/EHS, 90/425/EHS a 90/675/EHS ⁽¹⁾, najmä na jej článok 9 ods. 1 písm. c),

keďže:

- (1) Rozhodnutie Komisie 94/467/ES z 13. júla 1994 stanovujúce zdravotné záruky pre prepravu nepárnokopytníkov z jednej tretej krajiny do druhej v súlade s článkom 9 ods. 1 písm. c) smernice 91/496/EHS ⁽²⁾ bolo opakované ⁽³⁾ podstatným spôsobom zmenené a doplnené. V záujme jasnosti a prehľadnosti by sa malo toto rozhodnutie kodifikovať.
- (2) V súlade s článkom 9 ods. 1 písm. c) smernice 91/496/EHS sa musia stanoviť zdravotné záruky pre prepravu nepárnokopytníkov z jednej tretej krajiny do druhej. Vyskytli sa určité problémy pri presunoch nepárnokopytníkov z jednej tretej krajiny do druhej.
- (3) Rozhodnutie Komisie 92/260/EHS ⁽⁴⁾ stanovuje podmienky zdravia zvierat a vydávanie veterinárnych certifikátov požadovaných pre dočasné povolenie na vstup registrovaných koní. Tieto podmienky poskytujú všetky potrebné záruky, pokiaľ ide o zdravotný stav

podľa podmienok Spoločenstva. K zdravotným zárukám, ktoré sa uplatňujú na presuny nepárnokopytníkov z jednej tretej krajiny do druhej, sa musí pripojiť odkaz na zdravotné podmienky určené v rozhodnutí 92/260/EHS. Toto rozhodnutie vyžaduje okrem iného určitý pobyt v krajine odoslania; pobyt v členských štátoch alebo určitých uvedených tretích krajinách sa však môže počítať pre výpočet uvažovanej doby za predpokladu, že sú splnené minimálne tie isté zdravotné požiadavky.

- (4) Opatrenia ustanovené v tomto rozhodnutí sú v súlade so stanoviskom Stáleho výboru pre potravinový reťazec a zdravie zvierat,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

1. Nepárnokopytníky na ceste z jednej tretej krajiny do druhej musia prichádzať z tretej krajiny uvedenej v prílohe I k rozhodnutiu 92/260/EHS.

2. Nepárnokopytníky uvedené v odseku 1 musí sprevádzať certifikát s názvom „Tranzitný certifikát pre prepravu nepárnokopytníkov z jednej tretej krajiny do druhej“. Tento certifikát musí obsahovať časti I, II a III s výnimkou písmena e) bodu v) zdravotného certifikátu zodpovedajúceho tretej krajine pôvodu podľa zoznamu v prílohe II k rozhodnutiu 92/260/EHS. Okrem toho musí obsahovať tieto oddiely:

„IV. Nepárnokopytníky pochádzajúce z:
(krajina)

a smerujúce do:
(krajina)

V. Pečiatka a podpis úradného veterinára:“

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 268, 24.9.1991, s. 56.

⁽²⁾ Ú. v. ES L 190, 26.7.1994, s. 28.

⁽³⁾ Pozri prílohu I.

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 130, 15.5.1992, s. 67.

3. Odchýlkou od ustanovení v odseku 2 a iba v prípade registrovaných nepárnokopytníkov sa zoznam krajín v oddiele III písm. d) tretej zarážke osvedčení A, B, C, D a E v prílohe II k rozhodnutiu 92/260/EHS nahrádza zoznamom tretích krajín v skupinách A až E v prílohe I k uvedenému rozhodnutiu.

Článok 2

Rozhodnutie 94/467/ES sa zrušuje.

Odkazy na zrušené rozhodnutie sa považujú za odkazy na toto rozhodnutie a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe II.

Článok 3

Toto rozhodnutie je určené členským štátom.

V Bruseli 3. novembra 2008

*Za Komisiu
predseda*

José Manuel BARROSO

PRÍLOHA I

ZRUŠENÉ ROZHODNUTIE V ZNENÍ NESKORŠÍCH ZMIEN A DOPLNENÍ

Rozhodnutie Komisie 94/467/ES
(Ú. v. ES L 190, 26.7.1994, s. 28)

Rozhodnutie Komisie 96/81/ES
(Ú. v. ES L 19, 25.1.1996, s. 53)

Iba odkazy v článku 4

Rozhodnutie Komisie 2001/662/ES
(Ú. v. ES L 232, 30.8.2001, s. 28)

PRÍLOHA II

TABUĽKA ZHODY

Rozhodnutie 94/467/ES	Toto rozhodnutie
článok 1	článok 1
—	článok 2
článok 2	článok 3
—	príloha I
—	príloha II

ROZHODNUTIE KOMISIE

z 28. novembra 2008,

ktorým sa určitým členským štátom povoľuje prehodnotiť svoje ročné programy monitorovania BSE

[oznámené pod číslom K(2008) 7288]

(Iba anglické, dánske, fínske, francúzske, grécke, holandské, nemecké, portugalské, španielske, švédské a talianske znenie je autentické)

(2008/908/ES)

KOMISIA EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV,

štátoch k zanedbaniu menej ako jednému prípadu BSE za rok.

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001 z 22. mája 2001, ktorým sa stanovujú pravidlá prevencie, kontroly a eradikácie niektorých prenosných spongiformných encefalopatií⁽¹⁾, a najmä na jeho článok 6 ods. 1b druhý pododsek,

keďže:

(1) V nariadení (ES) č. 999/2001 sa stanovujú pravidlá prevencie, kontroly a eradikácie prenosných spongiformných encefalopatií (TSE) u zvierat. Podľa tohto nariadenia musí každý členský štát vykonať ročný program monitorovania TSE na základe aktívneho a pasívneho dohľadu v súlade s prílohou III k tomuto nariadeniu.

(2) V článku 6 ods. 1b nariadenia (ES) č. 999/2001 sa stanovuje, že členské štáty, ktoré na základe určitých kritérií, ktoré sa ustanovia v súlade s postupom uvedeným v tomto článku, preukážu zlepšenie epidemiologickej situácie v krajine, môžu požiadať o prehodnotenie svojich ročných programov monitorovania.

(3) V bode 7 časti I kapitoly A prílohy III k nariadeniu (ES) č. 999/2001 sú stanovené informácie, ktoré sa musia predložiť Komisii, a epidemiologické kritériá, ktoré musia splniť členské štáty, ktoré chcú prehodnotiť svoje ročné programy monitorovania.

(4) Európsky úrad pre bezpečnosť potravín vydal 17. júla 2008 dve vedecké stanoviská, ktoré sa týkali prehodnotenia režimu monitorovania BSE v niektorých členských štátoch. V týchto stanoviskách posúdil výšku dodatočného rizika pre zdravie ľudí a zvierat po zavedení prehodnoteného režimu monitorovania BSE v 15 štátoch, ktoré boli členmi Spoločenstva pred 1. májom 2004, pričom dospel k záveru, že ak by sa vek hovädzieho dobytku, na ktorý sa vzťahuje monitorovanie BSE, zvýšil z 24 na 48 mesiacov, došlo by v týchto členských

(5) Taliansko 17. júla 2008 predložilo Komisii žiadosť o prehodnotenie svojho ročného programu monitorovania BSE.

(6) Írsko 7. augusta 2008 predložilo Komisii žiadosť o prehodnotenie svojho ročného programu monitorovania BSE.

(7) Rakúsko 13. augusta 2008 predložilo Komisii žiadosť o prehodnotenie svojho ročného programu monitorovania BSE.

(8) Dánsko 13. augusta 2008 predložilo Komisii žiadosť o prehodnotenie svojho ročného programu monitorovania BSE.

(9) Spojené kráľovstvo 15. augusta 2008 predložilo Komisii žiadosť o prehodnotenie svojho ročného programu monitorovania BSE.

(10) Luxembursko 20. augusta 2008 predložilo Komisii žiadosť o prehodnotenie svojho ročného programu monitorovania BSE.

(11) Nemecko 28. augusta 2008 predložilo Komisii žiadosť o prehodnotenie svojho ročného programu monitorovania BSE.

(12) Holandsko 28. augusta 2008 predložilo Komisii žiadosť o prehodnotenie svojho ročného programu monitorovania BSE.

(13) Fínsko 29. augusta 2008 predložilo Komisii žiadosť o prehodnotenie svojho ročného programu monitorovania BSE.

(14) Švédsko 29. augusta 2008 predložilo Komisii žiadosť o prehodnotenie svojho ročného programu monitorovania BSE.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 147, 31.5.2001, s. 1.

- (15) Portugalsko 4. septembra 2008 predložilo Komisii žiadosť o prehodnotenie svojho ročného programu monitorovania BSE.
- (16) Francúzsko 8. septembra 2008 predložilo Komisii žiadosť o prehodnotenie svojho ročného programu monitorovania BSE.
- (17) Španielsko 9. septembra 2008 predložilo Komisii žiadosť o prehodnotenie svojho ročného programu monitorovania BSE.
- (18) Belgicko 11. septembra 2008 predložilo Komisii žiadosť o prehodnotenie svojho ročného programu monitorovania BSE.
- (19) Grécko 17. septembra 2008 predložilo Komisii žiadosť o prehodnotenie svojho ročného programu monitorovania BSE.
- (20) Žiadosti týchto 15 členských štátov boli 18. septembra 2008 posúdené *ad hoc* pracovnou skupinou odborníkov, ktorá dospela k záveru, že analýzy rizika, ktorými členské štáty doložili svoje žiadosti, sú vhodné a zabezpečia ochranu zdravia ľudí a zvierat. Skontrolovali sa aj všetky požiadavky stanovené v článku 6 ods. 1b treťom pododseku a všetky epidemiologické kritériá vymedzené v bode 7 časti I kapitoly A prílohy III k nariadeniu (ES) č. 999/2001, ktoré musia členské štáty splniť, aby preukázali zlepšenie svojej epidemiologickej situácie, pričom sa zistilo, že boli splnené.
- (21) Preto je vhodné povoliť 15 členským štátom, ktorých žiadosti boli kladne posúdené, aby prehodnotili svoje ročné programy monitorovania, a zachovať novú vekovú hranicu 48 mesiacov pre testovanie BSE v týchto členských štátoch.
- (22) Niektoré členské štáty, ktoré vstúpili do Spoločenstva 1. mája 2004, ale začali sa usilovať o splnenie požiadaviek už počas predvstupového obdobia, tiež predložili Komisii žiadosť o prehodnotenie svojich ročných programov monitorovania BSE. Očakáva sa, že Potravinový a veterinárny úrad (FVO) na dôvažok k vedeckému posúdeniu vykoná v týchto členských štátoch, ako aj v členských štátoch, ktoré požiadajú o prehodnotenie svojho programu, kontrolu na overenie dodržiavania epidemiologických kritérií. Komisia dostala žiadosti o prehodnotenie od Slovinska a Cypru.

- (23) Z praktických dôvodov je vhodné, aby sa dátum začiatku prehodnotených ročných programov monitorovania zhodoval s rozpočtovým rokom Spoločenstva.
- (24) Opatrenia ustanovené v tomto rozhodnutí sú v súlade so stanoviskom Stáleho výboru pre potravinový reťazec a zdravie zvierat,

PRIJALA TOTO ROZHODNUTIE:

Článok 1

Členské štáty uvedené v prílohe k tomuto rozhodnutiu môžu od 1. januára 2009 prehodnotiť svoje ročné programy monitorovania podľa článku 6 ods. 1 nariadenia (ES) č. 999/2001 (ďalej len „prehodnotený ročný program monitorovania“).

Článok 2

Prehodnotený ročný program monitorovania sa vzťahuje len na vnútroštátnu populáciu hovädzieho dobytku príslušného členského štátu a zahŕňajú prinajmenšom všetok hovädzí dobytok starší ako 48 mesiacov, ktorý patrí k týmto subpopuláciám:

- dobytek uvedený v bode 2.2. časti I kapitoly A prílohy III k nariadeniu (ES) č. 999/2001;
- dobytek uvedený v bode 2.1. časti I kapitoly A prílohy III k nariadeniu (ES) č. 999/2001;
- dobytek uvedený v bode 3.1. časti I kapitoly A prílohy III k nariadeniu (ES) č. 999/2001.

Článok 3

Toto rozhodnutie je určené Belgickému kráľovstvu, Dánskemu kráľovstvu, Fínskej republike, Francúzskej republike, Gréckej republike, Holandskému kráľovstvu, Írsku, Luxemburskému veľkovevodstvu, Portugalskej republike, Rakúskej republike, Spojenému kráľovstvu Veľkej Británie a Severného Írska, Spolkovej republike Nemecko, Španielskemu kráľovstvu, Švédskemu kráľovstvu a Talianskej republike.

V Bruseli 28. novembra 2008

Za Komisiu
Androulla VASSILIOU
členka Komisie

PRÍLOHA

Zoznam členských štátov

- Belgicko
 - Dánsko
 - Nemecko
 - Írsko
 - Grécko
 - Španielsko
 - Francúzsko
 - Taliansko
 - Luxembursko
 - Holandsko
 - Rakúsko
 - Portugalsko
 - Fínsko
 - Švédsko
 - Spojené kráľovstvo
-

III

(Akty prijaté podľa Zmluvy o EÚ)

AKTY PRIJATÉ PODĽA HLAVY VI ZMLUVY O EÚ

RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE RADY 2008/909/SVV

z 27. novembra 2008

o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii, a najmä na jej článok 31 ods. 1 písm. a) a článok 34 ods. 2 písm. b),

so zreteľom na podnet Rakúskej republiky, Fínskej republiky a Švédskeho kráľovstva,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu,

keďže:

(1) Európska rada na zasadnutí v Tampere 15. a 16. októbra 1999 schválila zásadu vzájomného uznávania, ktorá sa má stať medzníkom justičnej spolupráce v občianskych aj v trestných veciach v rámci Únie.

(2) Dňa 29. novembra 2000 Rada prijala v súlade so závermi z Tampere program opatrení, ktorými sa má vykonávať zásada vzájomného uznávania rozhodnutí v trestných veciach ⁽¹⁾, v ktorom vyzvala na zhodnotenie potreby moderných mechanizmov na vzájomné uznávanie konečných rozsudkov zahŕňajúcich pozbavenie osobnej slobody (opatrenie 14) a na rozšírené uplatňovanie zásady odovzdávania odsúdených osôb aj na osoby s pobytom v niektorom členskom štáte (opatrenie 16).

(3) Haagsky program o posilňovaní slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v Európskej únii ⁽²⁾ vyžaduje od členských štátov, aby dokončili program opatrení najmä v oblasti výkonu konečných rozsudkov, ktorými bol uložený trest odňatia slobody.

(4) Všetky členské štáty ratifikovali Dohovor Rady Európy o odovzdávaní odsúdených osôb z 21. marca 1983. Podľa uvedeného dohovoru sa môžu odsúdené osoby odovzdať na výkon zvyšku trestu len do štátu, ktorého sú štátnymi príslušníkmi, a len s ich súhlasom a so súhlasom dotknutých štátov. Dodatkový protokol k uvedenému dohovoru z 18. decembra 1997, ktorý umožňuje za určitých podmienok odovzdanie aj bez súhlasu dotknutej osoby, neratifikovali všetky členské štáty. Ani jeden z týchto nástrojov neukladá základnú povinnosť prevziať odsúdené osoby na výkon trestu alebo opatrenia.

(5) Procesné práva v trestnom konaní sú v rámci justičnej spolupráce kľúčovým prvkom zabezpečenia vzájomnej dôvery medzi členskými štátmi. Vzťahy medzi členskými štátmi, pre ktoré je charakteristická osobitná vzájomná dôvera v právne systémy ostatných členských štátov, umožňujú vykonávajúcemu štátu uznávať rozhodnutia prijaté orgánmi štátu pôvodu. Uvažovať by sa preto malo o ďalšom rozvoji spolupráce týkajúcej sa výkonu rozsudkov v trestných veciach, ktorá je stanovená v nástrojoch Rady Európy, najmä ak sa takýto rozsudok uplatňuje proti občanom Únie, ak boli odsúdení na trest odňatia slobody alebo opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody v inom členskom štáte. Bez ohľadu na potrebu poskytnúť odsúdenej osobe primerané ochranné opatrenia by základnou podmienkou jej účasti na konaní už nemal byť vo všetkých prípadoch jej súhlas so zaslaním rozsudku do iného členského štátu na účely jeho uznania a výkonu uloženého trestu.

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 12, 15.1.2001, s. 10.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 53, 3.3.2005, s. 1.

- (6) Toto rámcové rozhodnutie by sa malo vykonávať a uplatňovať takým spôsobom, ktorý umožňuje dodržiavanie všeobecných zásad rovnosti, spravodlivosti a primeranosti.
- (7) Článok 4 ods. 1 písm. c) obsahuje ustanovenie o vlastnom uväzení, ktoré umožňuje zaslanie rozsudku a osvedčenia napríklad členskému štátu, ktorého je odsúdená osoba štátnym príslušníkom v iných prípadoch, ako sú stanovené v odseku 1 písm. a) a b), alebo členskému štátu, kde odsúdená osoba žije, v ktorom sa nepretržite oprávnené zdržiava najmenej päť rokov a v ktorom si zachová právo na trvalý pobyt.
- (8) V prípadoch uvedených v článku 4 ods. 1 písm. c) zaslanie rozsudku a osvedčenia vykonávajúcemu štátu podlieha poradám medzi príslušnými orgánmi štátu pôvodu a vykonávajúceho štátu a súhlasu príslušného orgánu vykonávajúceho štátu. Príslušné orgány by mali prihliadať na také prvky, ako je napríklad dĺžka pobytu alebo iné väzby na vykonávajúci štát. V prípadoch, keď by odsúdená osoba mohla byť odovzdaná do členského štátu a tretej krajiny podľa vnútroštátnych právnych predpisov alebo medzinárodných nástrojov, príslušné orgány štátu pôvodu a vykonávajúceho štátu by mali v rámci porád zvážiť, či by výkon vo vykonávajúcim štáte poslužil cieľu sociálnej nápravy lepšie než výkon v tretej krajine.
- (9) Výkon trestu vo vykonávajúcim štáte by mal posilniť možnosť sociálnej nápravy odsúdenej osoby. Aby sa príslušný orgán štátu pôvodu presvedčil, že výkon trestu vykonávajúcim štátom posluží účelu uľahčenia sociálnej nápravy odsúdenej osoby, mal by zvážiť také prvky, ako sú napríklad väzby dotknutej osoby na vykonávajúci štát, či ho považuje za miesto svojich rodinných, jazykových, kultúrnych, spoločenských alebo hospodárskych či iných väzieb na vykonávajúci štát.
- (10) Vyjadrenie odsúdenej osoby uvedené v článku 6 ods. 3 môže byť užitočné najmä pri uplatňovaní článku 4 ods. 4. Slovo „najmä“ by sa malo vzťahovať aj na prípady, keď by vyjadrenie odsúdenej osoby zahŕňalo informácie, ktoré by mohli byť relevantné v súvislosti s dôvodmi odmietnutia uznania alebo výkonu. Ustanovenia článku 4 ods. 4 a článku 6 ods. 3 nepredstavujú dôvod odmietnutia v súvislosti so sociálnou nápravou.
- (11) Poľsko potrebuje na riešenie praktických a materiálnych následkov odovzdávania poľských občanov odsúdených v iných členských štátoch viac času ako ostatné členské štáty najmä vzhľadom na zvýšenú mobilitu poľských občanov v rámci Únie. Z tohto dôvodu by sa mala ustanoviť dočasná výnimka obmedzená najviac na päť rokov.
- (12) Toto rámcové rozhodnutie by sa tiež malo primerane uplatňovať na výkon trestov v prípadoch podľa článku 4 ods. 6 a článku 5 ods. 3 rámcového rozhodnutia Rady 2002/584/SVV z 13. júna 2002 o európskom zatykači a postupoch odovzdávania osôb medzi členskými štátmi⁽¹⁾. To okrem iného znamená, že bez toho, aby bolo dotknuté uvedené rámcové rozhodnutie, vykonávajúci štát by mohol overiť existenciu dôvodov odmietnutia uznania a výkonu podľa článku 9 tohto rámcového rozhodnutia vrátane preskúmania obojstrannej trestnosti, ak štát pôvodu vydá vyhlásenie podľa článku 7 ods. 4 ako podmienku uznania a výkonu rozsudku na účely zváženia, či odsúdenú osobu odovzdá, alebo či vykoná trest v prípadoch podľa článku 4 ods. 6 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV.
- (13) Toto rámcové rozhodnutie rešpektuje základné práva a dodržiava zásady uznané článkom 6 Zmluvy o Európskej únii a vyjadrené Chartou základných práv Európskej únie, najmä jej kapitolou VI. Žiadne ustanovenie tohto rámcového rozhodnutia by sa nemalo vykladať tak, že zakazuje odmietnutie výkonu rozhodnutia, ak existujú objektívne dôvody domnievať sa, že účelom trestu je potrestanie osoby z dôvodu jej pohlavia, rasy, vierovyznania, etnického pôvodu, štátnej príslušnosti, jazyka, politického zmýšľania alebo sexuálnej orientácie, alebo že postavenie tejto osoby môže byť ktorýmkoľvek z týchto dôvodov nepriaznivo ovplyvnené.
- (14) Toto rámcové rozhodnutie nebráni žiadnemu členskému štátu, aby uplatnil svoje ústavné pravidlá týkajúce sa riadneho procesu, slobody združovania, slobody tlače a slobody slova v iných médiách.

(¹) Ú. v. ES L 190, 18.7.2002, s. 1.

- (15) Toto rámcové rozhodnutie by sa malo uplatňovať v súlade s právom občanov Únie na voľný pohyb a pobyt na území členských štátov, ktoré udeľuje článok 18 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva.
- (16) Toto rámcové rozhodnutie by sa malo uplatňovať v súlade s platnými právnymi predpismi Spoločenstva, najmä smerníc Rady 2003/86/ES ⁽¹⁾ a 2003/109/ES ⁽²⁾ a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/38/ES ⁽³⁾.
- (17) Ak sa v tomto rámcovom rozhodnutí odkazuje na štát, v ktorom odsúdená osoba „žije“, označuje to miesto, na ktoré je viazaná na základe zvyčajného pobytu a prvkov, ako sú rodinné, sociálne alebo pracovné väzby.
- (18) Pri uplatňovaní článku 5 ods. 1 by malo byť možné zaslať rozsudok alebo jeho overenú kópiu a osvedčenie príslušnému orgánu vo vykonávajúcim štáte akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotoviť písomný záznam, napríklad elektronickou poštou alebo faxom, za podmienok umožňujúcich vykonávajúcemu štátu overiť ich hodnovernosť.
- (19) V prípadoch uvedených v článku 9 ods. 1 písm. k) by vykonávajúcí štát mal zvážiť možnosť upraviť trest v súlade s týmto rámcovým rozhodnutím predtým, než odmietne uznať a vykonať trest zahŕňajúci opatrenie iné ako trest odňatia slobody.
- (20) Dôvod odmietnutia stanovený v článku 9 ods. 1 písm. k) sa môže uplatňovať aj v prípadoch, keď osoba nebola uznaná vinnou z trestného činu, hoci príslušný orgán uplatnil opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody iné ako trest odňatia slobody ako dôsledok trestného činu.
- (21) Dôvod odmietnutia súvisiaci s teritorialitou by sa mal uplatňovať len vo výnimočných prípadoch a na účely čo najširšej spolupráce podľa ustanovení tohto rámcového rozhodnutia, pričom by sa mal zohľadniť jeho účel. Akékoľvek rozhodnutie uplatniť tento dôvod odmietnutia by malo vychádzať z analýzy jednotlivých prípadov a konzultácií medzi príslušnými orgánmi štátu pôvodu a vykonávajúcего štátu.
- (22) Lehotu uvedenú v článku 12 ods. 2 by mali členské štáty uplatňovať tak, aby sa vo všeobecnosti konečné rozhodnutie vrátane odvolacieho konania dosiahlo do 90 dní.
- (23) V článku 18 ods. 1 sa uvádza, že s výhradou výnimiek uvedených v odseku 2 sa zásada špeciality uplatňuje len v prípadoch, keď bola osoba odovzdaná do vykonávajúcего štátu. Nemala by sa preto uplatňovať v prípadoch, keď osoba nebola odovzdaná do vykonávajúcего štátu, napríklad ak osoba ušla do vykonávajúcего štátu,

PRIJALA TOTO RÁMCOVÉ ROZHODNUTIE:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Vymedzenia pojmov

Na účely tohto rámcového rozhodnutia:

- a) „rozsudok“ je konečné rozhodnutie alebo súdny príkaz štátu pôvodu, ktorým sa fyzickej osobe ukladá trest;
- b) „trest“ je akýkoľvek trest odňatia slobody alebo akékoľvek opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody uložené na určitý alebo neurčitý čas za trestný čin na základe trestného konania;
- c) „štát pôvodu“ je členský štát, v ktorom bol vydaný rozsudok;
- d) „vykonávajúcí štát“ je členský štát, ktorému bol rozsudok zaslaný na účely jeho uznania a výkonu.

Článok 2

Určenie príslušných orgánov

1. Každý členský štát oznámi v prípade, že je štátom pôvodu alebo vykonávajúcim štátom, Generálnemu sekretariátu Rady orgán alebo orgány, ktoré sú podľa jeho vnútroštátneho práva príslušné v súlade s týmto rámcovým rozhodnutím.
2. Generálny sekretariát Rady sprístupní prijaté informácie všetkým členským štátom a Komisii.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 251, 3.10.2003, s. 12.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 16, 23.1.2004, s. 44.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 158, 30.4.2004, s. 77.

Článok 3

Účel a rozsah pôsobnosti

1. Účelom tohto rámcového rozhodnutia je vytvoriť pravidlá, podľa ktorých členský štát s cieľom uľahčenia sociálnej nápravy odsúdenej osoby uzná rozsudok a vykoná trest.

2. Toto rámcové rozhodnutie sa uplatňuje v prípade, že sa odsúdená osoba nachádza v štáte pôvodu alebo vo vykonávajúcom štáte.

3. Toto rámcové rozhodnutie sa uplatňuje len na uznávanie rozsudkov a výkon trestov v zmysle tohto rámcového rozhodnutia. Skutočnosť, že popri tomto treste sa uložili pokuty a/alebo príkazy na konfiškáciu, ktoré ešte neboli uhradené, vymáhané ani vykonané, nie je dôvodom na nezaslanie rozsudku. Uznávanie a výkon takýchto pokút a príkazov na konfiškáciu v inom členskom štáte sa zakladá na nástrojoch uplatniteľných medzi členskými štátmi, najmä na rámcovom rozhodnutí Rady 2005/214/SVV z 24. februára 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie ⁽¹⁾ a rámcovom rozhodnutí Rady 2006/783/SVV zo 6. októbra 2006 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na príkazy na konfiškáciu ⁽²⁾.

4. Toto rámcové rozhodnutie neovplyvňuje ani nemení povinnosť rešpektovať základné práva a základné právne zásady zakotvené v článku 6 Zmluvy o Európskej únii.

KAPITOLA II

UZNÁVANIE ROZSUDKOV A VÝKON TRESTOV

Článok 4

Kritériá na zaslanie rozsudku a osvedčenia inému členskému štátu

1. Za predpokladu, že odsúdená osoba je v štáte pôvodu alebo vo vykonávajúcom štáte, a za predpokladu, že dala svoj súhlas, ak sa tak vyžaduje podľa článku 6, možno rozsudok spolu s osvedčením, ktorého štandardné tlačivo je uvedené v prílohe I, zaslať jednému z nasledujúcich členských štátov:

a) členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije, alebo

b) členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba, ale nie je členským štátom, v ktorom žije, a do ktorého bude odsúdená osoba vyhostená po prepustení z výkonu trestu na základe vyhostenia alebo príkazu na vyhostenie zahrnutého do rozsudku alebo do rozhodnutia justičného alebo správneho orgánu alebo akéhokoľvek iného opatrenia vyplývajúceho z rozsudku, alebo

c) akémukoľvek inému členskému štátu okrem členského štátu uvedeného v písmenách a) alebo b), ktorého príslušný orgán súhlasí so zaslaním rozsudku a osvedčenia tomuto členskému štátu.

2. Zaslanie rozsudku a osvedčenia sa môže uskutočniť, ak sa príslušný orgán štátu pôvodu, v prípade potreby po porade príslušných orgánov štátu pôvodu a vykonávajúceho členského štátu, presvedčil o tom, že výkon trestu zo strany vykonávajúceho štátu bude slúžiť na účely uľahčenia sociálnej nápravy odsúdenej osoby.

3. Pred zaslaním rozsudku a osvedčenia sa príslušný orgán štátu pôvodu môže akýmikoľvek vhodnými prostriedkami poradiť s príslušným orgánom vykonávajúceho štátu. Porada je povinná v prípadoch uvedených v odseku 1 písm. c). V takýchto prípadoch príslušný orgán vykonávajúceho štátu ihneď oznámi štátu pôvodu svoje rozhodnutie, či súhlasí so zaslaním rozsudku.

4. Počas takejto porady môže príslušný orgán vykonávajúceho štátu predložiť príslušnému orgánu štátu pôvodu odôvodnené stanovisko, že výkon trestu vo vykonávajúcom štáte by neslúžil na účely uľahčenia sociálnej nápravy a úspešného zaradenia odsúdenej osoby do spoločnosti.

Ak sa porady neuskutočnili, takéto stanovisko sa môže predložiť bezodkladne po zaslaní rozsudku a osvedčenia. Príslušný orgán štátu pôvodu zváži takéto stanovisko a rozhodne o prípadnom vzatí osvedčenia späť.

5. Vykonávajúci štát môže na vlastný podnet požiadať štát pôvodu o zaslanie rozsudku spolu s osvedčením. Odsúdená osoba môže tiež požiadať príslušné orgány štátu pôvodu alebo vykonávajúceho štátu, aby začali konanie na zaslanie rozsudku a osvedčenia podľa tohto rámcového rozhodnutia. Žiadosti podané podľa tohto odseku nepredstavujú povinnosť štátu pôvodu zaslať rozsudok spolu s osvedčením.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 76, 22.3.2005, s. 16.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 328, 24.11.2006, s. 59.

6. Pri vykonávaní toho rámcového rozhodnutia členské štáty prijímajú opatrenia, ktoré zohľadňujú predovšetkým účel uľahčenia sociálnej nápravy odsúdenej osoby a ktoré predstavujú pre príslušné orgány základ ich rozhodnutia, či budú súhlasiť so zaslaním rozsudku a osvedčenia v prípadoch podľa odseku 1 písm. c).

7. Každý členský štát môže oznámiť Generálnemu sekretariátu Rady buď pri prijatí tohto rámcového rozhodnutia, alebo neskôr, že vo vzťahu k ostatným členským štátom, ktoré urobili rovnaké oznámenie, nie je potrebný jeho predchádzajúci súhlas podľa odseku 1 písm. c) na zaslanie rozsudku a osvedčenia:

- a) ak odsúdená osoba žije a oprávnené sa nepretržite zdržiava najmenej päť rokov vo vykonávajúcom štáte a zachová si v tomto štáte právo na trvalý pobyt a/alebo
- b) ak je odsúdená osoba štátnym príslušníkom vykonávajúceho štátu v iných prípadoch, než sú prípady stanovené v odseku 1 písm. a) a b).

V prípadoch uvedených pod písmenom a) sa pod právom na trvalý pobyt rozumie, že dotknutá osoba:

- má právo na trvalý pobyt v príslušnom členskom štáte v súlade s vnútroštátnym právom, ktorým sa vykonávajú právne predpisy Spoločenstva prijaté na základe článkov 18, 40, 44 a 52 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, alebo
- má platné povolenie na pobyt ako osoba s trvalým alebo dlhodobým pobytom v príslušnom členskom štáte v súlade s vnútroštátnym právom, ktorým sa vykonávajú právne predpisy Spoločenstva prijaté na základe článku 63 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva, pokiaľ ide o členské štáty, na ktoré sa takéto právne predpisy Spoločenstva vzťahujú, alebo v súlade s vnútroštátnym právom, pokiaľ ide o členské štáty, na ktoré sa tieto právne predpisy Spoločenstva nevzťahujú.

Článok 5

Zaslanie rozsudku a osvedčenia

1. Príslušný orgán štátu pôvodu zašle rozsudok alebo jeho overenú kópiu spolu s osvedčením priamo príslušnému orgánu vykonávajúceho štátu akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje

vyhotoviť písomný záznam za podmienok umožňujúcich vykonávajúcemu štátu overiť jeho hodnovernosť. Originál rozsudku alebo jeho overená kópia a originál osvedčenia sa zašlú vykonávajúcemu štátu, ak o to požiada. Všetka úradná komunikácia prebieha priamo medzi uvedenými príslušnými orgánmi.

2. Osvedčenie musí podpísať a správnosť jeho obsahu musí overiť príslušný orgán štátu pôvodu.

3. Štát pôvodu zašle rozsudok spolu s osvedčením zakaždým len jednému vykonávajúcemu štátu.

4. Ak príslušný orgán štátu pôvodu nepozná príslušný orgán vykonávajúceho štátu, príslušný orgán štátu pôvodu vykoná všetky potrebné šetrenia, a to aj cez kontaktné miesta Európskej súdnej siete zriadené v jednotnej akcii Rady 98/428/SVV⁽¹⁾, s cieľom získať od vykonávajúceho štátu informácie.

5. Ak orgán vykonávajúceho štátu, ktorému sa doručí rozsudok spolu s osvedčením, nemá právomoc ho uznať a prijať potrebné opatrenia na jeho výkon, zašle rozsudok spolu s osvedčením príslušnému orgánu z úradnej moci a informuje o tom príslušný orgán štátu pôvodu.

Článok 6

Stanovisko odsúdenej osoby a oznámenie pre odsúdenú osobu

1. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2, možno rozsudok spolu s osvedčením zaslať vykonávajúcemu štátu iba na účely jeho uznania a výkonu trestu so súhlasom odsúdenej osoby v súlade s právom štátu pôvodu.

2. Súhlas odsúdenej osoby sa nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje:

- a) členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije;
- b) členskému štátu, do ktorého bude odsúdená osoba vyhostená po prepustení z výkonu trestu na základe príkazu na vyhostenie zahrnutého do rozsudku alebo justičného alebo správneho rozhodnutia, alebo akéhokoľvek iného opatrenia nadväzujúceho na rozsudok;

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 191, 7.7.1998, s. 4.

c) členskému štátu, do ktorého odsúdená osoba ušla alebo sa inak vrátila vzhľadom na trestné konanie vedené proti nej v štáte pôvodu alebo po odsúdení v tomto štáte pôvodu.

3. Vo všetkých prípadoch, keď sa odsúdená osoba stále nachádza v štáte pôvodu, poskytne sa tejto osobe možnosť ústne alebo písomne vyjadriť svoje stanovisko. Ak to štát pôvodu považuje za potrebné z hľadiska veku odsúdenej osoby alebo jej fyzického alebo duševného stavu, poskytne sa táto možnosť jej právnomu zástupcovi.

Pri prijímaní rozhodnutia o zaslaní rozsudku spolu s osvedčením sa zohľadní vyjadrenie odsúdenej osoby. Ak osoba využila možnosť ustanovenú v tomto odseku, jej vyjadrenie sa zašle vykonávajúcemu štátu najmä na účely článku 4 ods. 4. Ak odsúdená osoba vyjadrila svoje stanovisko ústne, štát pôvodu zabezpečí, aby vykonávajúci štát mal k dispozícii písomný záznam tohto vyhlásenia.

4. Príslušný orgán štátu pôvodu oznámi odsúdenej osobe v jazyku, ktorému rozumie, že rozhodol o zaslaní rozsudku spolu s osvedčením prostredníctvom štandardného tlačiva oznámenia uvedeného v prílohe II. Ak sa odsúdená osoba nachádza vo vykonávajúcom štáte v čase tohto rozhodnutia, uvedené tlačivo sa zašle vykonávajúcemu štátu, ktorý zodpovedajúcim spôsobom o tom informuje túto osobu.

5. Odsek 2 písm. a) sa neuplatňuje na Poľsko ako štát pôvodu a ako vykonávajúci štát v prípadoch, keď bol rozsudok vydaný pred uplynutím piatich rokov od 5. decembra 2011. Poľsko môže kedykoľvek oznámiť Generálnemu sekretariátu Rady, že už nebude využívať túto výnimku.

Článok 7

Obojstranná trestnosť

1. Ak za niektorý z trestných činov uvedených nižšie možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, ktorých horná hranica je najmenej tri roky, sú podľa podmienok tohto rámcového rozhodnutia a bez preskúmania obojstrannej trestnosti skutku dôvodom na uznanie rozsudku a vykonanie uloženého trestu tieto trestné činy podľa ich vymedzenia v práve štátu pôvodu:

— účasť na zločinnom spolčení,

— terorizmus,

— obchodovanie s ľuďmi,

— sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia,

— nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami,

— nedovolené obchodovanie so zbraňami, strelivom a výbušninami,

— korupcia,

— podvod vrátane podvodu týkajúceho sa finančných záujmov Európskych spoločenstiev v zmysle Dohovoru z 26. júla 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev ⁽¹⁾,

— legalizácia príjmov z trestnej činnosti,

— falšovanie a pozmeňovanie meny vrátane eura,

— počítačová kriminalita,

— trestné činy proti životnému prostrediu vrátane nedovoleného obchodovania s ohrozenými živočíšnymi a rastlinnými druhmi, ich plemenami a odrodami,

— uľahčenie neoprávneného prekročenia štátnej hranice a neoprávneného pobytu,

— vražda, závažné ublíženie na zdraví,

— nedovolené obchodovanie s ľudskými orgánmi a tkanivami,

— únos, obmedzovanie osobnej slobody a branie rukojemníka,

— rasizmus a xenofóbia,

— organizovaná alebo ozbrojená krádež alebo lúpež,

— nedovolené obchodovanie s kultúrnymi predmetmi vrátane starožitností a umeleckých diel,

— podvodné konanie,

⁽¹⁾ Ú. v. ES C 316, 27.11.1995, s. 49.

- vymáhanie peňazí alebo inej výhody a vydieranie,
- falšovanie a výroba nelegálnych kópií výrobkov,
- falšovanie a pozmeňovanie verejných listín a obchodovanie s nimi,
- falšovanie a pozmeňovanie platobných prostriedkov,
- nedovolené obchodovanie s hormonálnymi látkami a ďalšími prostriedkami na podporu rastu,
- nedovolené obchodovanie s jadrovými alebo rádioaktívnymi materiálmi,
- obchodovanie s odcudzenými vozidlami,
- znásilnenie,
- podpaľačstvo,
- trestné činy podliehajúce právomoci Medzinárodného trestného súdu,
- nezákonné ovládnutie lietadla alebo plavidla,
- sabotáž.

2. Rada môže po porade s Európskym parlamentom za podmienok stanovených v článku 39 ods. 1 Zmluvy o Európskej únii kedykoľvek jednomyseľne rozhodnúť o doplnení ďalších kategórií trestných činov do zoznamu ustanoveného v odseku 1. Rada na základe správy, ktorá sa jej predloží podľa článku 29 ods. 5 tohto rámcového rozhodnutia, preskúma, či sa má zoznam rozšíriť, alebo zmeniť a doplniť.

3. V prípade trestných činov neuvedených v odseku 1 môže vykonávajúci štát uznať rozsudok a vykonať trest s podmienkou, že súvisia so skutkami, ktoré sú podľa práva vykonávajúceho štátu tiež trestnými činmi, bez ohľadu na znaky trestného činu alebo spôsob opisu.

4. Každý členský štát môže pri prijatí tohto rámcového rozhodnutia alebo neskôr oznámiť Generálnemu sekretariátu

Rady formou vyhlásenia, že odsek 1 nebude uplatňovať. Každé takéto vyhlásenie možno kedykoľvek vziať späť. Takéto vyhlásenia alebo stiahnutia vyhlásení sa uverejnia v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 8

Uznávanie rozsudku a výkon trestu

1. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu uzná rozsudok, ktorý mu bol zaslaný v súlade s článkom 4 a v súlade s postupom podľa článku 5, a bezodkladne prijme všetky potrebné opatrenia na výkon trestu, pokiaľ nerozhodne o uplatnení jedného z dôvodov odmietnutia uznania alebo výkonu, ktoré sú ustanovené v článku 9.

2. Pokiaľ je dĺžka trvania trestu nezlučiteľná s právom vykonávajúceho štátu, príslušný orgán vykonávajúceho štátu môže rozhodnúť o prispôbení trestu, len ak tento trest prekračuje maximálnu sadzbu stanovenú pre podobné trestné činy podľa jeho vnútroštátneho práva. Upravený trest nesmie ísť pod maximálnu sadzbu stanovenú pre podobné trestné činy podľa vnútroštátneho práva vykonávajúceho štátu.

3. Pokiaľ je druh trest nezlučiteľný s právom vykonávajúceho štátu z hľadiska jeho povahy, príslušný orgán vykonávajúceho štátu ho môže prispôbiť trestu alebo opatreniu za podobné trestné činy podľa svojho práva. Takýto trest alebo takéto opatrenie musia čo najviac zodpovedať trestu uloženému v štáte pôvodu, a preto sa trest nesmie zmeniť na peňažný trest.

4. Prispôbený trest nesmie sprísniť trest uložený v štáte pôvodu z hľadiska druhu alebo dĺžky.

Článok 9

Dôvody odmietnutia uznania alebo výkonu

1. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu môže odmietnuť uznanie rozsudku a vykonanie trestu, ak:

a) osvedčenie uvedené v článku 4 je neúplné alebo zjavne nezodpovedá rozsudku a nebolo doplnené ani opravené v primeranej lehote stanovenej vykonávacím orgánom;

b) kritériá stanovené v článku 4 ods. 1 nie sú splnené;

c) by bol výkon trestu v rozpore so zásadou *ne bis in idem*;

- d) v prípade uvedenom v článku 7 ods. 3 a v prípade, že vykonávajúci štát urobil vyhlásenie podľa článku 7 ods. 4, v prípade uvedenom v článku 7 ods. 1 sa rozsudok týka skutkov, ktoré by podľa práva vykonávajúceho štátu nepredstavovali trestný čin. Vo vzťahu k daniam alebo poplatkom, clám a mene sa však vykonanie rozsudku nemôže odmietnuť z toho dôvodu, že právo vykonávajúceho štátu neupravuje rovnaký typ daní alebo ciel ani neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právo štátu pôvodu;
- e) výkon trestu sa riadi právom vykonávajúceho štátu;
- f) podľa právnych predpisov vykonávajúceho štátu existuje imunita, ktorá znemožňuje výkon trestu;
- g) sa trest uložil osobe, ktorá podľa práva vykonávajúceho štátu vzhľadom na svoj vek nemohla byť trestne zodpovedná za svoje skutky, pre ktoré bol vynesенý rozsudok;
- h) v čase, keď bol príslušnému orgánu vykonávajúceho štátu doručený rozsudok, je dĺžka trestu, ktorý sa má ešte vykonať, kratšia ako šesť mesiacov;
- i) bol rozsudok vynesенý v neprítomnosti, pokiaľ sa v osvedčení neuvádza, že príslušnú osobu predvolali osobne alebo ju informovali prostredníctvom zástupcu, ktorý je oprávnený podľa vnútroštátneho práva štátu pôvodu, o mieste a čase konania, ktoré vyústilo do vynesenia rozsudku v neprítomnosti, alebo že táto osoba uviedla príslušnému orgánu, že sa v danom prípade proti rozsudku neodvolá;
- j) vykonávajúci štát pred prijatím rozhodnutia v súlade s článkom 12 ods. 1 predloží v súlade s článkom 18 ods. 3 žiadosť a štát pôvodu v súlade s článkom 18 ods. 2 písm. g) nesúhlasí, aby dotknutá osoba bola trestne stíhaná, odsúdená alebo akýmkoľvek iným spôsobom pozbavená osobnej slobody vo vykonávajúcim štáte za iný trestný čin spáchaný pred odovzdaním, než je trestný čin, pre ktorý bola táto osoba odovzdaná;
- k) uložený trest zahŕňa opatrenie týkajúce sa psychiatrickej alebo zdravotnej starostlivosti alebo iné opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, ktoré vykonávajúci štát nemôže bez ohľadu na článok 8 ods. 3 vykonať v súlade so svojím právnym systémom alebo svojím systémom zdravotnej starostlivosti;
- l) sa rozsudok týka trestných činov, ktoré sa podľa práva vykonávajúceho štátu považujú za spáchané celkom alebo

z väčšej alebo podstatnej časti na jeho území alebo na mieste porovnateľnom s jeho územím.

2. Každé rozhodnutie podľa odseku 1 písm. l) vo vzťahu k trestným činom čiastočne spáchaným na území vykonávajúceho štátu alebo na mieste porovnateľnom s jeho územím prijíma príslušný orgán vykonávajúceho štátu za mimoriadnych okolností a na individuálnej báze, pričom sa zohľadňujú osobitné okolnosti prípadu, a najmä to, či sa veľká alebo podstatná časť daného konania uskutočnila v štáte pôvodu.

3. V prípadoch uvedených v odseku 1 písm. a), b), c), i), k) a l), skôr než sa prijme rozhodnutie o odmietnutí uznania rozsudku a výkonu trestu, príslušný orgán vykonávajúceho štátu sa akýmkoľvek vhodným spôsobom poradí s príslušným orgánom štátu pôvodu a prípadne ho požiada o bezodkladné poskytnutie ďalších potrebných informácií.

Článok 10

Čiastočné uznanie a vykonanie

1. Ak by príslušný orgán vykonávajúceho štátu mohol čiastočne uznať rozsudok a vykonať trest, môže sa predtým, než rozhodne o odmietnutí úplného uznania rozsudku a vykonania trestu, poradiť s príslušným orgánom štátu pôvodu s cieľom dosiahnuť dohodu ustanovenú v odseku 2.

2. Príslušné orgány štátu pôvodu a vykonávajúceho štátu sa môžu v jednotlivých prípadoch dohodnúť na čiastočnom uznaní a výkone trestu v súlade s podmienkami, ktoré si stanovujú, ak takéto uznanie a výkon nespôsobia predĺženie trestu. V prípade, že takáto dohoda neexistuje, osvedčenie sa vezme späť.

Článok 11

Odklad uznania rozsudku

Ak je osvedčenie uvedené v článku 4 neúplné alebo zjavne nezodpovedá rozsudku, uznanie rozsudku sa môže vo vykonávajúcim štáte odložiť do uplynutia primeranej lehoty stanovenej vykonávajúcim štátom na doplnenie alebo opravu osvedčenia.

Článok 12

Rozhodnutie o výkone trestu a lehoty

1. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu čo najrýchlejšie rozhodne, či sa rozsudok uzná a trest vykoná, a informuje o tom štát pôvodu, pričom ho tiež informuje o každom rozhodnutí o prispôbení trestu v súlade s článkom 8 ods. 2 a 3.

2. Pokiaľ neexistuje dôvod na odklad podľa článku 11 alebo článku 23 ods. 3, konečné rozhodnutie o uznaní rozsudku a výkone trestu sa prijme do 90 dní odo dňa doručenia rozsudku a osvedčenia.

3. Pokiaľ v mimoriadnych prípadoch príslušný orgán vykonávajúceho štátu nemôže dodržať lehotu v odseku 2, bezodkladne o tom akýmkoľvek spôsobom informuje príslušný orgán v štáte pôvodu s uvedením dôvodov omeškania a odhadovaného času potrebného na prijatie konečného rozhodnutia.

Článok 13

Vzatie osvedčenia späť

Pokiaľ sa nezačal výkon trestu vo vykonávajúcom štáte, štát pôvodu môže osvedčenie z tohto štátu vziať späť, pričom uvedie dôvody takéhoto postupu. Vykonávajúci štát po vzatí osvedčenia späť už trest nevykonáva.

Článok 14

Predbežná väzba

Ak sa odsúdená osoba nachádza vo vykonávajúcom štáte, na žiadosť štátu pôvodu môže vykonávajúci štát pred dorúčením rozsudku a osvedčenia alebo pred rozhodnutím o uznaní rozsudku a výkone trestu zadržať odsúdenú osobu alebo prijať akékoľvek iné opatrenie na zabezpečenie toho, aby odsúdená osoba zostala do rozhodnutia o uznaní rozsudku a výkone trestu na jeho území. Dĺžka trestu sa nesmie predĺžiť v dôsledku obdobia stráveného vo väzbe z dôvodu tohto ustanovenia.

Článok 15

Odvodzďavanie odsúdenej osoby

1. Ak sa odsúdená osoba nachádza v štáte pôvodu, odovzdá sa vykonávajúcemu štátu v čase dohodnutom príslušnými orgánmi štátu pôvodu a vykonávajúceho štátu, avšak najneskôr do 30 dní po tom, čo vykonávajúci štát prijal konečné rozhodnutie o uznaní rozsudku a výkone trestu.

2. Ak odovzdaniu odsúdenej osoby v lehote stanovenej v odseku 1 bránia nepredvídané okolnosti, príslušné orgány štátu pôvodu a vykonávajúceho štátu sa bezodkladne navzájom kontaktujú. Odovzdanie sa uskutoční, len čo tieto okolnosti prestanú existovať. Príslušný orgán štátu pôvodu bezodkladne informuje príslušný orgán vykonávajúceho štátu a dohodnú sa na novom dátume odovzdania. V tomto prípade sa odovzdanie uskutoční do 10 dní od dohodnutého nového dátumu.

Článok 16

Prevoz

1. Každý členský štát v súlade so svojím právom povolí prevoz odsúdenej osoby, ktorú odovzdávajú do vykonávajúceho štátu, cez svoje územie pod podmienkou, že mu štát pôvodu zaslal kópiu osvedčenia uvedeného v článku 4 spolu so žiadosťou o prevoz. Žiadosť o prevoz a osvedčenie možno zaslať akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotoviť písomný záznam. Na žiadosť členského štátu, ktorý prevoz povoľuje, štát pôvodu poskytne preklad osvedčenia do jedného z jazykov uvedených v žiadosti, ktoré členský štát požiadaný o povolenie prevozu prijíma.

2. Pri prijatí žiadosti o povolenie prevozu členský štát, ktorý bol požiadaný o prevoz, informuje štát pôvodu, ak nemôže zaručiť, že odsúdená osoba nebude stíhaná alebo okrem prípadov uvedených v predchádzajúcom odseku nebude zadržaná alebo inak podrobená akémukoľvek obmedzeniu jej slobody na území tohto členského štátu, ktorý má povoliť prevoz, za akýkoľvek spáchaný trestný čin alebo uložený trest pred jeho odchodom z územia štátu pôvodu. V takomto prípade môže štát pôvodu svoju žiadosť vziať späť.

3. Členský štát, ktorý bol požiadaný o povolenie prevozu, rovnakým postupom oznámi svoje rozhodnutie, ktoré prijme prioritne a najneskôr do jedného týždňa po doručení žiadosti. Takéto rozhodnutie sa môže odložiť, kým sa členskému štátu, ktorý bol požiadaný o povolenie na prevoz, nezašle preklad, ak sa takýto preklad vyžaduje podľa odseku 1.

4. Členský štát, ktorý bol požiadaný o povolenie prevozu, môže ponechať odsúdenú osobu vo väzbe len tak dlho, ako to vyžaduje prevoz cez jeho územie.

5. Žiadosť o prevoz sa nevyžaduje v prípade leteckej prepravy bez plánovaného medzipristátia. Ak však k neplánovanému medzipristátiu dôjde, štát pôvodu poskytne informácie ustanovené v odseku 1 do 72 hodín.

Článok 17

Právo, ktorým sa riadi výkon

1. Výkon trestu sa riadi právom vykonávajúceho štátu. Pokiaľ odseky 2 a 3 neustanovujú inak, orgány vykonávajúceho štátu sú ako jediné príslušné rozhodovať o postupoch výkonu a určovať všetky s tým súvisiace opatrenia vrátane dôvodov na predčasné alebo podmienene prepustenie.

2. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu započíta do celkovej dĺžky odňatia slobody, ktorá sa má vykonať, celé obdobie odňatia slobody, ktoré sa už vykonalo v súvislosti s trestom, na ktorý sa vzťahuje vynesený rozsudok.

3. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu na žiadosť informuje príslušný orgán štátu pôvodu o uplatniteľných ustanoveniach o možnom predčasnom alebo podmieňnom prepustení. Štát pôvodu môže súhlasiť s uplatnením takýchto ustanovení alebo môže osvedčenie vziať späť.

4. Členské štáty môžu stanoviť, že pri každom rozhodnutí o predčasnom alebo podmieňnom prepustení sa môže brať ohľad aj na tie ustanovenia vnútroštátneho práva uvedené štátom pôvodu, podľa ktorých má daná osoba nárok na predčasné alebo podmieňné prepustenie v istom stanovenom čase.

Článok 18

Zásada špeciality

1. Pokiaľ odsek 2 neustanovuje inak, nemožno osobu odovzdanú podľa tohto rámcového rozhodnutia do vykonávajúceho štátu stíhať, odsúdiť ani inak pozbaviť slobody za iný trestný čin spáchaný pred jej odovzdaním ako čin, v súvislosti s ktorým bola odovzdaná.

2. Odsek 1 sa neuplatňuje v týchto prípadoch:

- a) ak osoba, ktorá mala možnosť opustiť územie vykonávajúceho štátu, tak neurobila do 45 dní od svojho prepustenia alebo sa vrátila na toto územie po tom, ako ho opustila;
- b) ak za trestný čin nemožno uložiť trest odňatia slobody ani ochranné opatrenie obmedzujúce osobnú slobodu;
- c) ak trestné stíhanie nevedie k použitiu opatrenia obmedzujúceho osobnú slobodu;
- d) ak by danej osobe bolo možné uložiť trest alebo opatrenie, ktoré nezahŕňa pozbavenie osobnej slobody, najmä peňažný trest alebo opatrenie uložené namiesto tohto trestu, i keď by tento trest alebo toto opatrenie mohli viesť k obmedzeniu jej osobnej slobody;
- e) ak osoba s odovzdaním súhlasí;
- f) ak sa daná osoba po odovzdaní výslovne vzdala uplatnenia zásady špeciality vo vzťahu k určitým trestným činom, ktoré predchádzali jej odovzdaniu. Vzdanie sa zásady špeciality sa vykoná pred príslušnými justičnými orgánmi vykonávajúceho štátu a zaznamená sa v súlade s vnútroštátnym právom

tohto štátu. Vzdanie sa zásady špeciality sa musí vykonať spôsobom, z ktorého je zjavné, že k nemu došlo dobrovoľne a s plnou znalosťou dôsledkov. Na tento účel má táto osoba právo na právneho zástupcu;

- g) v iných prípadoch, ako sú prípady uvedené v písmenách a) až f), ak štát pôvodu poskytne súhlas v súlade s odsekom 3.

3. Žiadosť o súhlas sa podáva príslušnému orgánu štátu pôvodu spoločne s údajmi uvedenými v článku 8 ods. 1 rámcového rozhodnutia 2002/584/SVV a prekladom v súlade s jeho článkom 8 ods. 2. Súhlas sa udelí, ak by bola povinnosť odovzdania podľa uvedeného rámcového rozhodnutia. Rozhodnutie sa prijme najneskôr do 30 dní od doručenia žiadosti. V prípadoch uvedených v článku 5 uvedeného rámcového rozhodnutia vykonávajúci členský štát poskytne záruky, ktoré sú v tomto rozhodnutí ustanovené.

Článok 19

Amnestia, milosť, preskúmanie rozsudku

1. Amnestiu alebo milosť môže udeliť štát pôvodu, ako aj vykonávajúci štát.

2. O žiadostiach o preskúmanie rozsudku, ktorým sa ukladá trest, ktorý sa má vykonať podľa tohto rámcového rozhodnutia, môže rozhodnúť iba vykonávajúci štát.

Článok 20

Informácie od štátu pôvodu

1. Príslušný orgán štátu pôvodu bezodkladne informuje príslušný orgán vykonávajúceho štátu o každom rozhodnutí alebo opatrení, v dôsledku ktorého prestáva byť daný trest s okamžitou platnosťou alebo po uplynutí istej lehoty vykonateľný.

2. Príslušný orgán vykonávajúceho štátu ukončí výkon trestu ihneď po tom, ako ho príslušný orgán štátu pôvodu informuje o tomto rozhodnutí alebo opatrení uvedenom v odseku 1.

Článok 21

Informácie od vykonávajúceho štátu

Príslušný orgán vykonávajúceho štátu bezodkladne informuje príslušný orgán štátu pôvodu akýmkoľvek spôsobom, ktorý umožňuje vyhotoviť písomný záznam:

- a) o zaslaní rozsudku a osvedčenia príslušnému orgánu zodpovednému za jeho výkon v súlade s článkom 5 ods. 5;

- b) o skutočnosti, že v praxi nemožno vykonať trest z dôvodu, že odsúdenú osobu nemožno po zaslaní rozsudku a osvedčenia vykonávajúcemu štátu nájsť na území vykonávajúceho štátu; v tomto prípade nie je vykonávajúcim štát povinný trest vykonať;
- c) o konečnom rozhodnutí o uznaní rozsudku a výkone trestu spolu s dátumom rozhodnutia;
- d) o akomkoľvek rozhodnutí o odmietnutí uznania rozsudku alebo výkonu trestu v súlade s článkom 9 spolu s dôvodmi rozhodnutia;
- e) o každom rozhodnutí prispôbiť trest v súlade s článkom 8 ods. 2 alebo 3 spolu s dôvodmi rozhodnutia;
- f) o každom rozhodnutí o nevykonaní trestu z dôvodov uvedených v článku 19 ods. 1 spolu s dôvodmi rozhodnutia;
- g) o začiatku a skončení obdobia podmieneného prepustenia, ak ho štát pôvodu uviedol v osvedčení;
- h) o úteku odsúdenej osoby z výkonu trestu;
- i) o vykonaní trestu, hneď ako bol ukončený.

Článok 22

Dôsledky odovzdania odsúdenej osoby

1. Ak sa v odseku 2 neustanovuje inak, štát pôvodu nesmie pokračovať vo výkone trestu, keď sa už raz začal vykonávať vo vykonávajúcim štáte.
2. Právo vykonať trest sa vracia štátu pôvodu po tom, ako ho vykonávajúcim štát informoval o čiastočnom nevykonaní trestu podľa článku 21 písm. h).

Článok 23

Jazyky

1. Osvedčenie sa musí preložiť do úradného jazyka alebo niektorého z úradných jazykov vykonávajúceho štátu. Ktorýkoľvek členský štát môže buď pri prijatí tohto rámcového rozhodnutia, alebo neskôr uviesť vo vyhlásení uloženom na Generálnom sekretariáte Rady, že bude akceptovať preklad do jedného alebo viacerých iných úradných jazykov inštitúcií Európskej únie.

2. Ak sa v odseku 3 neustanovuje inak, preklad rozsudku sa nevyžaduje.

3. Ktorýkoľvek členský štát môže buď pri prijatí tohto rámcového rozhodnutia, alebo neskôr vo vyhlásení uloženom na Generálnom sekretariáte Rady uviesť, že ako vykonávajúcim štát môže bezodkladne po prijatí rozsudku a osvedčenia v prípade, že zistí, že obsah osvedčenia nie je dostatočný na to, aby rozhodol o výkone trestu, žiadať, aby sa k rozsudku alebo jeho podstatným častiam priložil preklad do úradného jazyka alebo niektorého z úradných jazykov vykonávajúceho štátu alebo do jedného alebo viacerých iných úradných jazykov inštitúcií Únie. Takáto žiadosť sa predloží v prípade potreby po porade príslušných orgánov štátu pôvodu a vykonávajúceho štátu s cieľom určiť podstatné časti rozsudku, ktoré je potrebné preložiť.

Rozhodnutie o uznaní rozsudku a výkone trestu sa môže odložiť, kým štát pôvodu nezašle jeho preklad vykonávajúcemu štátu, alebo ak sa vykonávajúcim štát rozhodne preložiť rozsudok na vlastné náklady, kým sa nezabezpečí preklad.

Článok 24

Náklady

Náklady, ktoré vzniknú pri uplatňovaní tohto rámcového rozhodnutia, znáša vykonávajúcim štát okrem nákladov na odovzdanie odsúdenej osoby do vykonávajúceho štátu a nákladov, ktoré vzniknú výlučne na výsostnom území štátu pôvodu.

Článok 25

Výkon trestov na základe európskeho zatykača

Bez toho, aby bolo dotknuté rámcové rozhodnutie 2002/584/SVV, ustanovenia tohto rámcového rozhodnutia sa primerane uplatňujú, pokiaľ sú zlučiteľné s ustanoveniami uvedeného rámcového rozhodnutia na výkon trestov, v prípadoch, keď sa členský štát rozhodne vykonať trest v prípadoch podľa článku 4 ods. 6 uvedeného rámcového rozhodnutia alebo keď na základe článku 5 ods. 3 uvedeného rámcového rozhodnutia uložil podmienku, že odsúdená osoba sa musí vrátiť na výkon trestu do dotknutého členského štátu, aby sa zabránilo beztrestnosti dotknutej osoby.

KAPITOLA III

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 26

Vzťah k iným dohodám a úpravám

1. Bez toho, aby bolo dotknuté ich uplatňovanie medzi členskými štátmi a tretími krajinami a ich prechodné uplatňovanie podľa článku 28, toto rámcové rozhodnutie nahrádza od 5. decembra 2011 zodpovedajúce ustanovenia nasledujúcich dohôrov uplatniteľných vo vzťahoch medzi členskými štátmi:

- Európsky dohovor o odovzdávaní odsúdených osôb z 21. marca 1983 a jeho dodatkový protokol z 18. decembra 1997,
- Európsky dohovor o medzinárodnej platnosti trestných rozsudkov z 28. mája 1970,
- hlava III, kapitola 5 Dohovoru z 19. júna 1990, ktorým sa vykonáva Schengenský dohovor zo 14. júna 1985 o postupnom zrušení kontrol na spoločných hraniciach,
- Dohovor medzi členskými štátmi Európskych spoločenstiev o výkone cudzích trestov z 13. novembra 1991.

2. Členské štáty môžu naďalej uplatňovať dvojstranné alebo viacstranné dohody alebo úpravy platné po 27. novembri 2008, pokiaľ tieto umožňujú rozšíriť alebo prehĺbiť ciele tohto rámcového rozhodnutia a pomáhajú ďalšiemu zjednodušeniu alebo uľahčeniu postupov výkonu trestov.

3. Členské štáty môžu po 5. decembri 2008 uzatvárať dvojstranné a viacstranné dohody alebo úpravy, pokiaľ tieto dohody alebo úpravy umožňujú rozšírenie alebo prehĺbenie predpisov tohto rámcového rozhodnutia a pomáhajú ďalej zjednodušovať alebo uľahčovať postupy výkonu trestov.

4. Členské štáty do 5. marca 2009 oznámia Rade a Komisii existujúce dohody a úpravy uvedené v odseku 2, v ktorých uplatňovaní si želajú pokračovať. Členské štáty tiež oznámia Rade a Komisii všetky nové dohody a úpravy, tak ako sú uvedené v odseku 3, do troch mesiacov od ich podpísania.

Článok 27

Územná pôsobnosť

Toto rámcové rozhodnutie sa uplatňuje na Gibraltár.

Článok 28

Prechodné ustanovenie

1. Na žiadosti doručené pred 5. decembrom 2011 sa naďalej uplatnia doterajšie právne nástroje o odovzdávaní odsúdených osôb. Žiadosti doručené po tomto dátume sa riadia pravidlami prijatými členskými štátmi na základe tohto rámcového rozhodnutia.

2. Každý členský štát však môže pri prijatí tohto rámcového rozhodnutia Radou vydať vyhlásenie, v ktorom uvedie, že v prípadoch, keď sa konečný rozsudok vydal pred dátumom, ktorý určí, bude ako štát pôvodu a vykonávajúci štát naďalej uplatňovať existujúce právne nástroje o odovzdávaní odsúdených osôb uplatniteľné pred 5. decembrom 2011. V prípade vydania takéhoto vyhlásenia sa tieto nástroje v takýchto prípadoch uplatňujú vo všetkých ostatných členských štátoch bez ohľadu na to, či urobili to isté vyhlásenie. Predmetný dátum nesmie byť neskorší než 5. december 2011. Uvedené vyhlásenie sa uverejní v Úradnom vestníku Európskej únie. Môže sa kedykoľvek odvolať.

Článok 29

Vykonávanie

1. Členské štáty prijímajú opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia do 5. decembra 2011.

2. Členské štáty oznámia Generálnemu sekretariátu Rady a Komisii znenie ustanovení, ktorými transponujú do svojho vnútroštátneho práva povinnosti, ktoré sú im uložené týmto rámcovým rozhodnutím. Na základe správy, ktorú s použitím týchto informácií vypracuje Komisia, Rada zhodnotí najneskôr do 5. decembra 2012, do akej miery členské štáty dosiahli súlad s ustanoveniami tohto rámcového rozhodnutia.

3. Generálny sekretariát Rady informuje členské štáty a Komisiu o oznámeniach alebo vyhláseniach vydaných podľa článku 4 ods. 7 a článku 23 ods. 1 alebo 3.

4. Bez toho, aby bol dotknutý článok 35 ods. 7 Zmluvy o Európskej únii, členský štát, ktorý mal opakované ťažkosti s uplatňovaním článku 25 tohto rámcového rozhodnutia, ktoré sa nevyriešili dvojstrannými konzultáciami, to oznámi Rade a Komisii. Komisia na základe prijatých informácií a akýchkoľvek ďalších informácií, ktoré má k dispozícii, vypracuje správu, ktorej prílohou budú podnety, ktoré môže pokladať za potrebné na účely odstránenia týchto ťažkostí.

5. Do 5. decembra 2013 Komisia vypracuje správu na základe prijatých informácií, ktorej prílohou budú podnety, ktoré môže pokladať za potrebné. Rada na základe akejkoľvek správy od Komisie a akéhokoľvek podnetu preskúma predovšetkým článok 25, aby zvažila, či by ho mali nahradiť konkrétnejšie ustanovenia.

Článok 30

Nadobudnutie účinnosti

Toto rámcové rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom jeho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

V Bruseli 27. novembra 2008

Za Radu
predsedníčka
M. ALLIOT-MARIE

PRÍLOHA I

OSVEDČENIE

uvedené v článku 4 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii ⁽¹⁾

a) * Štát pôvodu:
 * Vykonávajúci štát:

b) Súd, ktorý vydal rozsudok ukladajúci trest, ktorý sa stal konečný:
 Úradný názov:
 Rozsudok bol vydaný (uved'te dátum v tvare: deň, mesiac, rok):
 Rozsudok bol vydaný (uved'te dátum v tvare: deň, mesiac, rok):
 Číslo rozsudku (ak je k dispozícii):

c) Informácie o orgáne, ktorý možno kontaktovať v prípade otázok týkajúcich sa tohto osvedčenia:

- Informácie o orgáne, ktorý možno kontaktovať v prípade otázok týkajúcich sa tohto osvedčenia:
 - ☐ ústredný orgán:
 - ☐ súd
 - ☐ iný orgán
- Kontaktné údaje orgánu uvedeného v písmene c) bode 1:

Úradný názov:

Adresa:

Tel. č. (medzinárodná predvoľba) (miestna predvoľba):

Fax (medzinárodná predvoľba) (miestna predvoľba):

E-mail (ak je k dispozícii):
- Jazyky, v ktorých možno s týmto orgánom komunikovať:
- Kontaktné údaje osoby (osôb), na ktoré sa možno obrátiť pre získanie dodatočných informácií na účely výkonu rozsudku alebo dohody o postupe odovzdávania odsúdenej osoby (meno, titul/funkcia, tel. č., číslo faxu, e-mailová adresa), pokiaľ nie sú totožné s údajmi v bode 2:

⁽¹⁾ Toto osvedčenie sa musí vyhotoviť v jednom z úradných jazykov vykonávajúceho štátu alebo v akomkoľvek inom jazyku, ktorý tento štát akceptuje, alebo sa do tohto jazyka musí preložiť.

d) Údaje o osobe, ktorej bol uložený trest:

Priezvisko:

Krstné meno/mená:

Rodné priezvisko (ak je známe):

Prezývky (ak sú známe):

Pohlavie:

Štátna príslušnosť:

Rodné číslo alebo číslo sociálneho poistenia (ak je k dispozícii):

Dátum narodenia:

Miesto narodenia:

Posledné známe adresy/miesta pobytu:

Jazyk(-y), ktorému(-ým) táto osoba rozumie (ak sú známe):

Odsúdená osoba sa nachádza:

☐ v štáte pôvodu a má sa odovzdať do vykonávajúceho štátu☐ vo vykonávajúcom štáte a výkon sa má uskutočniť v tomto štáte.

Dodatočné informácie (ak sú k dispozícii a ak je účelné ich poskytnutie):

1. Fotografia a odtlačky prstov odsúdennej osoby a/alebo kontaktné údaje osoby, na ktorú sa možno obrátiť s cieľom získať takéto informácie:

.....

2. Druh a číslo preukazu totožnosti alebo pasu odsúdennej osoby:

.....

3. Druh a číslo povolenia na pobyt odsúdennej osoby:

.....

4. Iné relevantné informácie o rodinných, sociálnych a pracovných väzbách odsúdennej osoby k vykonávajúcemu štátu:

.....

.....

e) Žiadosť o predbežnú väzbu štátu pôvodu (ak sa odsúdená osoba nachádza vo vykonávajúcom štáte):

☐ Štát pôvodu žiada vykonávajúci štát o zadržanie odsúdennej osoby alebo o prijatie iného opatrenia na zabezpečenie toho, aby odsúdená osoba zostala do rozhodnutia o uznaní rozsudku a výkone trestu na jeho území.☐ Štát pôvodu už požiadal vykonávajúci štát o zadržanie odsúdennej osoby alebo o prijatie iného opatrenia na zabezpečenie toho, aby odsúdená osoba zostala do rozhodnutia o uznaní rozsudku a výkone trestu na jeho území. Uvedte názov orgánu vo vykonávajúcom štáte, ktorý rozhodol o žiadosti o zatknutie odsúdennej osoby (ak je to uplatniteľné a ak je k dispozícii):

.....

.....

.....

f) Vzťah k akémukoľvek predchádzajúcemu európskemu zatykaču (EZ):

- ☐ EZ bol vydaný na účely výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia obmedzujúceho slobodu a vykonávajúci členský štát sa zaväzuje tento trest alebo opatrenie vykonať (článok 4 ods. 6 rámcového rozhodnutia o EZ).

Dátum vydania EZ a číslo (ak je k dispozícii):

.....

Názov orgánu, ktorý EZ vydal:

Dátum rozhodnutia o tom, že trest sa vykoná, a číslo, ak je k dispozícii:

.....

Názov orgánu, ktorý vydal rozhodnutie, že sa trest vykoná:

.....

- ☐ EZ bol vydaný na účely trestného stíhania osoby, ktorá je štátnym príslušníkom alebo má pobyt vo vykonávajúcim štáte, a vykonávajúci štát vydal túto osobu pod podmienkou, že sa táto osoba vráti späť do vykonávajúcего štátu s cieľom výkonu trestu odňatia slobody alebo ochranného opatrenia, ktoré jej boli uložené v štáte pôvodu (článok 5 ods. 3 rámcového rozhodnutia o EZ).

Dátum rozhodnutia o vydaní osoby:

Názov orgánu, ktorý vydal rozhodnutie o vydaní:

Číslo rozhodnutia, ak je k dispozícii:

Dátum vydania osoby (ak je k dispozícii):

g) Dôvody zaslania rozsudku a osvedčenia [v prípade vyplnenia kolónky f) nie je potrebné vyplniť]:

Rozsudok a osvedčenie sa zasielajú vykonávajúcemu štátu, pretože orgán štátu pôvodu je presvedčený o tom, že výkon trestu zo strany vykonávajúcего štátu bude slúžiť na účely uľahčenia sociálnej nápravy odsúdenej osoby a:

- ☐ a) vykonávajúci štát je štát, ktorého je odsúdená osoba štátnym príslušníkom a v ktorom žije
- ☐ b) vykonávajúci štát je štát, ktorého je odsúdená osoba štátnym príslušníkom a do ktorého bude odsúdená osoba vyhostená po prepustení z výkonu trestu na základe príkazu na vyhostenie zahrnutého do rozsudku alebo justičného či správneho rozhodnutia, alebo akéhokoľvek iného opatrenia nadväzujúceho na rozsudok. Ak príkaz na vyhostenie nie je zahrnutý do rozsudku, uveďte názov orgánu, ktorý príkaz vydal, dátum jeho vydania a číslo rozhodnutia (ak je k dispozícii):
- ☐ c) vykonávajúci štát je iný štát ako štát uvedený v písmene a) alebo b), ktorého príslušný orgán súhlasí so zaslaním rozsudku a osvedčenia uvedenému štátu
- ☐ d) vykonávajúci štát urobil oznámenie podľa článku 4 ods. 7 rámcového rozhodnutia a
- ☐ je potvrdené, že podľa informácií príslušného orgánu štátu pôvodu odsúdená osoba žije a oprávnené sa nepretržite zdržiava najmenej päť rokov vo vykonávajúcim štáte a zachová si v tomto štáte právo na trvalý pobyt, a/alebo
- ☐ je potvrdené, že odsúdená osoba je štátnym príslušníkom vykonávajúcего štátu.

h) Rozsudok, ktorým sa ukladá trest:

1. Rozsudok zahŕňa spolu trestných činov.

Zhrnutie skutočností a opis okolností, za ktorých bol(-i) spáchaný(-é) trestný(-é) čin(-y), vrátane času a miesta a charakter účasti odsúdenej osoby na jeho (ich) spáchaní:

.....

Zhrnutie skutočností a opis okolností, za ktorých bol(-i) spáchaný(-é) trestný(-é) čin(-y), vrátane času a miesta a charakter účasti odsúdenej osoby na jeho (ich) spáchaní:

.....

2. Ak trestný čin (trestné činy) uvedený(-é) v písmene h) bode 1 predstavuje(-ú) jeden alebo viacero z týchto trestných činov vymedzených právom štátu pôvodu, za ktoré v štáte pôvodu možno uložiť trest odňatia slobody alebo ochranné opatrenie obmedzujúce osobnú slobodu s hornou hranicou trestnej sadzby najmenej tri roky, označte príslušné okienko (okienka):

- ☐ účasť na zločinnom spolčení
- ☐ terorizmus
- ☐ obchodovanie s ľuďmi
- ☐ sexuálne vykorisťovanie detí a detská pornografia
- ☐ nedovolené obchodovanie s omamnými a psychotropnými látkami
- ☐ nedovolené obchodovanie so zbraňami, strelivom a výbušninami
- ☐ korupcia
- ☐ podvod vrátane podvodu týkajúceho sa finančných záujmov Európskych spoločenstiev v zmysle Dohovoru z 26. júla 1995 o ochrane finančných záujmov Európskych spoločenstiev
- ☐ legalizácia príjmov z trestnej činnosti
- ☐ falšovanie a pozmeňovanie meny vrátane eura
- ☐ počítačová kriminalita
- ☐ trestné činy proti životnému prostrediu vrátane nedovoleného obchodovania s ohrozenými živočíšnymi a rastlinnými druhmi, ich plemenami a odrodami
- ☐ uľahčenie neoprávneného prekročenia štátnej hranice a neoprávneného pobytu
- ☐ vražda, závažné ublíženie na zdraví
- ☐ nedovolené obchodovanie s ľudskými orgánmi a tkanivami
- ☐ únos, obmedzovanie osobnej slobody a branie rukojemníka
- ☐ rasizmus a xenofóbia
- ☐ organizovaná alebo ozbrojená krádež alebo lúpež
- ☐ nedovolené obchodovanie s kultúrnymi predmetmi vrátane starožitností a umeleckých diel
- ☐ podvodné konanie
- ☐ vymáhanie peňazí alebo inej výhody a vydieranie
- ☐ falšovanie a výroba nelegálnych kópií výrobkov
- ☐ falšovanie a výroba nelegálnych kópií výrobkov
- ☐ falšovanie a pozmeňovanie platobných prostriedkov
- ☐ nedovolené obchodovanie s hormonálnymi látkami a ďalšími prostriedkami na podporu rastu
- ☐ nedovolené obchodovanie s jadrovými alebo rádioaktívnymi materiálmi
- ☐ obchodovanie s odcudzenými vozidlami
- ☐ znásilnenie
- ☐ podpaľačstvo
- ☐ trestné činy podliehajúce právomoci Medzinárodného trestného súdu
- ☐ nezákonné ovládnutie lietadla alebo plavidla
- ☐ sabotáž.

3. Ak trestný(-é) čin(-ny) uvedený(-é) v bode 1 nie je (sú) uvedený(-é) v bode 2 alebo ak sa rozsudok a osvedčenie zasielajú členskému štátu, ktorý vyhlásil, že bude preskúmať obojstrannú trestnosť (článok 7 ods. 4 rámcového rozhodnutia), uveďte úplný opis príslušného trestného činu (trestných činov):

.....

i) Štatút rozsudku, ktorým sa ukladá trest:

1. Štatút rozsudku, ktorým sa ukladá trest:

- ☐ nie
- ☐ áno; je potvrdené, že:
- ☐ odsúdená osoba bola informovaná osobne alebo prostredníctvom zástupcu oprávneného podľa vnútroštátneho práva štátu pôvodu o mieste a čase konania, ktoré vyústilo do vynesenia rozsudku v neprítomnosti, alebo
- ☐ odsúdená osoba uviedla príslušnému orgánu, že sa proti danému rozhodnutiu neodvolá.

2. Podrobnosti o dĺžke trestu:

2.1. Celková dĺžka trestu (v dňoch):

2.2. Celé obdobie obmedzenia osobnej slobody, ktoré sa už vykonalo v súvislosti s trestom, na ktorý sa vzťahuje vynesený rozsudok (v dňoch): od [...] (uved'te dátum, ku ktorému sa vykonal výpočet: deň, mesiac, rok):

2.3. Počet dní, ktorý sa má započítať do celkovej dĺžky trestu na základe iných dôvodov ako dôvodu uvedeného v bode 2.2. (napr. amnestií, milostí, zmiernení trestu atď. už udelených v súvislosti s týmto trestom): od (uved'te dátum, ku ktorému sa vykonal výpočet: deň, mesiac, rok):

2.4. Dátum ukončenia výkonu trestu v štáte pôvodu:

- ☐ Neuplatňuje sa, pretože osoba nie je momentálne vo výkone trestu.
- ☐ Osoba sa momentálne nachádza vo výkone trestu a trest bude podľa práva štátu pôvodu v plnom rozsahu vykonaný dňa (uved'te dátum v tvare: deň, mesiac, rok) ⁽¹⁾

3. Druh trestu:

- ☐ trest odňatia slobody
- ☐ opatrenie zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody (uved'te):

j) Informácie o predčasnom alebo podmienечnom prepustení:

1. Podľa práva štátu pôvodu má odsúdená osoba nárok na predčasné alebo podmienечné prepustenie po vykonaní:

- ☐ polovice trestu
- ☐ dvoch tretín trestu
- ☐ inej časti trestu (uved'te):

2. Príslušný orgán štátu pôvodu žiada o informácie o:

- ☐ uplatniteľných právnych ustanoveniach vykonávajúceho štátu o predčasnom alebo podmienечnom prepustení odsúdenej osoby
- ☐ začiatku a skončení obdobia predčasného alebo podmienечného prepustenia.

⁽¹⁾ Uved'te dátum, kedy by došlo k úplnému vykonaniu trestu (bez ohľadu na možnosť akejkoľvek formy predčasného a/alebo podmienечného prepustenia), ak by osoba ostala v štáte pôvodu.

k) Vyjadrenie odsúdenej osoby:

1. ☐ Odsúdenú osobu nemožno vypočúť, pretože sa už nachádza vo vykonávajúcim štáte.2. ☐ Odsúdená osoba sa nachádza v štáte pôvodu a:a) ☐ požiadala o zaslanie rozsudku a osvedčenia☐ súhlasila so zaslaním rozsudku a osvedčenia☐ nesúhlasila so zaslaním rozsudku a osvedčenia (uved'te dôvody poskytnuté odsúdenou osobou):

.....

.....

b) ☐ Vyjadrenie odsúdenej osoby sa nachádza v prílohe.☐ Vyjadrenie odsúdenej osoby už bolo zaslané vykonávajúcemu štátu dňa (uved'te dátum: deň, mesiac, rok):

.....

l) Ďalšie okolnosti podstatné pre prípad (nepovinné informácie):

.....

.....

m) Záverečné informácie

Znenie(-a) rozsudku(-ov) je (sú) pripojené k tomuto osvedčeniu ⁽¹⁾.

Podpis orgánu, ktorý vydal osvedčenie, a/alebo jeho zástupcu osvedčujúceho hodnovernosť obsahu osvedčenia:

.....

Meno:

Funkcia (titul/funkcia):

Dátum:

Odtlačok úradnej pečiatky (ak existuje):

⁽¹⁾ Orgán štátu pôvodu je povinný pripojiť všetky rozsudky týkajúce sa prípadu, ktoré sú nevyhnutné na získanie všetkých informácií o konečnom treste, ktorý sa má vykonať. Možno tiež pripojiť akýkoľvek dostupný preklad rozsudku/rozsudkov.

PRÍLOHA II

OZNÁMENIE PRE ODSÚDENÚ OSOBU

Týmto sa Vám oznamuje rozhodnutie (príslušný orgán štátu pôvodu) o zaslaní rozsudku (príslušný súd štátu pôvodu) z (dátum rozsudku) (referenčné číslo, ak je k dispozícii) (vykonávajúci štát) na účely jeho uznania a vykonania ním uloženého trestu v súlade s vnútroštátnym právom, ktorým sa vykonáva rámcové rozhodnutie Rady (2008/909/SVV) z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii.

Výkon trestu sa riadi právom (vykonávajúci štát). Orgány vykonávajúceho štátu sú príslušné rozhodovať o postupoch výkonu a určovať všetky s ním súvisiace opatrenia vrátane dôvodov na predčasné alebo podmienené prepustenie.

Príslušný orgán (vykonávajúci štát) započíta do celkovej dĺžky odňatia slobody, ktoré sa má vykonať, celé obdobie odňatia slobody, ktoré sa už vykonalo v súvislosti s trestom. Prispôbenie trestu príslušným orgánom (vykonávajúci štát) možno vykonať, len ak je z hľadiska dĺžky alebo druhu tento trest nezlučiteľný s právom vykonávajúceho štátu. Prispôbený trest nesmie sprísniť trest vynesенý v (štát pôvodu) z hľadiska jeho druhu alebo dĺžky.

KORIGENDÁ**Korigendum k smernici Rady 93/92/EHS z 29. októbra 1993 o montáži zariadenia na osvetlenie a svetelnú signalizáciu na dvoj- a trojkolesových motorových vozidlách**

(Úradný vestník Európskej únie L 311 zo 14. decembra 1993; Mimoriadne vydanie Úradného vestníka Európskej únie, kapitola 07/zv. 02, s. 119)

Na strane 155 v prílohe IV bode 6.1.10:

namiesto: „6.1.10 Kontrolka zapojenia obvodu: nepovinná.“

má byť: „6.1.10 Kontrolka zapojenia obvodu: povinná.“

Na strane 168 v prílohe V bode 6.1.10:

namiesto: „6.1.10 Kontrolka zapojenia obvodu: nepovinná“

má byť: „6.1.10 Kontrolka zapojenia obvodu: povinná“.

Na strane 170 v prílohe V bode 6.3.10:

namiesto: „6.3.10 Prevádzkové kontrolné zariadenie: nepovinné.“

má byť: „6.3.10 Prevádzkové kontrolné zariadenie: povinné.“

Na strane 181 v prílohe VI bode 6.1.10:

namiesto: „6.1.10 Kontrolka zapojenia obvodu: nepovinná.“

má byť: „6.1.10 Kontrolka zapojenia obvodu: povinná.“

Na strane 183 v prílohe VI bode 6.3.10:

namiesto: „6.3.10 Prevádzkové kontrolné zariadenie: nepovinné.“

má byť: „6.3.10 Prevádzkové kontrolné zariadenie: povinné.“

POZNÁMKA PRE ČITATEĽA

Inštitúcie rozhodli, že vo svojich dokumentoch už nebudú uvádzať odkazy na posledné zmeny a doplnenia aktov, na ktoré sa odkazuje.

Pokiaľ nie je uvedené inak, odkazy na akty v uverejnených dokumentoch sa vzťahujú na akty v ich platnom znení.